

சினதிரை

புரட்டாசி 1989

சினதிரை 4/89 July-Sept. 1989

சாம்பல் மேட்டுச் சரிக்கும்.

கவிதாசீசவி.

அகிம்சை
போர்
விடுதலை
சோசலிசம்
என்றார்கள்

ஆனால்,
என்னவோ
உறவுகளை
நாம்தான்
சாம்பல் மேட்டுக்குள்
தினம்
தினம் தேடுகிறோம்!

திசை
புரியாத்தோணி
குறித்த இடம்
சென்றடையா!
புரிவார்கள்
புயலுக்குப் பின்
அவர்கள்
உறவுகளை....

அது வரைக்கும்
நாம்
கிளறுவோம்
சாம்பலை
கோழிகளாக !

அமரர் ஆ. துரைராஜசிங்கம்

தோழர் ஆ. துரைராஜசிங்கம் 1989 ஆக. 3ம் திகதி காலமானார்.

யாழ்ப்பாணப் பிற்போக்கு சுருட்டு முதலாளிகளின் குறைந்த கூலிக்கு தம் உழைப்பை விற்றுக்கொண்டிருந்த தம் போன்ற ஏழைத் தொழிலாளர்களை அகில இலங்கை சுருட்டுத்தொழிலாளர் சங்கம் என்ற அமைப்பிற்குள் கொண்டு வந்து அவர்களின் நியாயமான உரிமைப்போராட்டங்களுக்குத் தலமைதாங்கினார்.

இன்று சுருட்டுத்தொழிலாளர்கள் பெறும் கூலிகளும் உரிமைகளும் அப்போராட்டங்களின் பலன்களேயாகும். 1956 களில் ஏற்பட்ட இளைஞர்களின் எழுச்சிகளிலும் அவர் பங்குகொண்டார்.

அவர் இணைந்திருந்த இலங்கை சமசமாசக்கட்சிக்காக வடபகுதியில் பிற்போக்காளரின் பிரசாரங்களுக்கெதிராக தமது சேவைகளை மேற்கொண்டார். பிரபல சுருட்டு முதலாளியை தேர்தலில் தோற்கடித்து, சமசமாசக்கட்சி அங்கத்தவராக யாழ்ப்பாண நகரசபைக்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

பிற்காலத்தில் சமசமாசக்கட்சித் தலமைகளில் ஏற்பட்ட சீரழிவுகளும், தமிழ்ப்பகுதிகளில் ஏற்பட்ட தேசிய உணர்ச்சிகளும் இவரின் அரசியல் வாழ்க்கையைப் பாதித்தன.

வடக்குப்பகுதித் தொழிற்சங்க வரலாற்றில் தோழர் ஆ. துரைராஜசிங்கத்தின் பெயர் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்

அவருக்கு எமது அஞ்சலிகள்.

சமூக விரோத சக்திகளுக்கு எதிராக

ஐக்கியப்பட்டுப் போடுவோம்

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் சிரேஷ்ட தலைவர்களான திரு அ. அமிர்தலிங்கம், திரு. டி.வ. யோகேஸ்வரன் ஆகியோர் வஞ்சகமாக கொலை செய்யப்பட்டதை மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றோம்.

அகிம்சைப் போராட்டங்களில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களும், ஜனநாயக வழிமுறைகளில் செயல்பட்டு வந்தவர்களுமான கூட்டணித் தலைவர்கள் இவ்வாறு படுகொலை செய்யப்பட்டது அனைத்து தமிழ்பேசும் மக்களிற்கும் வேதனையையும், வெறுப்பையும் தருவதாகும்.

தமிழ் மக்களின் அரசியல் வரலாற்றில் கடந்த முப்பது வருடங்களிற்கு மேலாக ஈடுபாடு கொண்டிருந்த தலைவர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கமும் மற்றைய தலைவர்களும் தனிநாட்டுக் கோஷத்தை மக்கள் மத்தியில் பிரபலப்படுத்திய தோடு, தமிழினத்தின் இன்னல்களை உலகறியச் செய்தவர்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கவோ, மறக்கவோ முடியாது.

மாற்று இயக்கப் பேராளிகளையும், அரசு அதிகாரிகளையும், கல்வி மாண்களையும், பத்திரிகையாளர்களையும், அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் கண்டித்தனமாக படுகொலை செய்யும் புலிகளின் இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் தமிழினத்தை அழிவுப்பாதைக்கே இட்டு செல்வதாய் அமையும். எனவே நாம் அனைவரும் கட்சி பேதமின்றி, கருத்து வேறுபாடுகளை மறந்து இச் சமூக விரோத சக்திகளை எதிர்த்து போராட முன்வரவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

1. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி
2. தமிழீழ விடுதலை இயக்கம்
3. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி
4. ஈழ தேசிய ஜனநாயக விடுதலை முன்னணி
5. இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
6. ஈழ மாணவர் பொது மன்றம்
7. ஈழப் பெண்கள் விடுதலை முன்னணி
8. ஈழத் தொழிற் சங்க சம்மேளனம்

ரீதியான

ஆசிரியர் கருத்து

இலங்கையின் தரகுமுதலாளித்துவத்தின் அரசாங்கம் தனது பதவியில் நீடிப்பதற்கு தன்னாலான சகல முயற்சிகளையும் செய்து கொண்டிருக்கின்றது. நாட்டிலுள்ள சகல மக்களின் வறுமையைப் போக்கும் திட்டங்களை அமுல் நடத்தப் போவதாகவும், சகல எதிர்ப்புச் சக்திகளுடனும் போச்சுவார்த்தைகள் நடாத்தி நாட்டில் நிரந்தர அமைதியை ஏற்படுத்தப் போவதாகவும் மேடைகளில் முழங்கிப் பதவிக்கு வந்த இந்த அரசாங்கம், இன்று மக்களுக்கு இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு உணவு கொடுப்பதற்கே வக்கில்லாது வங்குரோத்து உணவுமேக்கு வந்துவிட்டது. ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் அடிவருடிப் பாச்சை எடுத்து ஆட்சிசெய்த அரசாங்கம் அவர்களை மேலும் எப்படித் திருப்திப்படுத்தலாமென்ற பிரயத்தனங்களில் ஈடுபட்டுள்ளது. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை சந்தோசப்படுத்துவதன் மூலமாக அல்லது பிரித்தானிய உளவாளிகளுடன் பேரம்பேசுவதன் மூலமாக தனது பொறியப் போகும் ஆட்சியைக் கட்டிக்காக்க முயலுகின்றது இந்த அரசாங்கம்.

நாட்டில் வறுமை, வேலையில்லாமை போன்ற பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் இன்று நேற்று ஏற்பட்டவையல்ல. தரகுமுதலாளித்துவத்தின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை நாட்டின்

பொருளாதாரத்தைச் சீரழித்ததுடன் தேசியமுரண்பாடுகளையும் சூர்மையடைய வைத்தன. திறந்தபொருளாதாரக் கொள்கை சிங்களமுதலாளிகளின் தேசியஉற்பத்திகளையும் அதனால் வேலை பெற்ற தொழிலாளர்களையும் பாதித்தது மட்டுமல்லாமல், வர்த்தகம், உல்லாசப்பிரயாணிகள் ஆகிய துறைகளில் சிங்கள-தமிழ் தேசியமுதலாளிகளை நேரடியாக மோதவைத்தது. இந்த மோதல்களின் விளைவாகவே 1983 இனப்படுகொலைகளின் போது 60க்கும் மேற்பட்ட தமிழர்களின் தொழில் நிறுவனங்கள் அழிக்கப்பட்டன.

பலாத்காரமாக தென்னிலங்கையில் நிலைநிறுத்திக்கொள்ள முயன்ற சிங்களதேசிய முதலாளிகளின் ஆதரவைப்பெறும் நோக்கத்துடன் சிறிலங்கா அரசாங்கம் தனது இனவெறி அரசியலை தமிழ் மக்களுக்கெதிரான முழுமையான யுத்தமாகப் பிரகடனப்படுத்தியது. தொடர்ச்சியான இனவெறிப்பிரசாரங்களும், தமிழ் மக்களுக்கெதிரான ஒடுக்குமுறைகளும் நாட்டின் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளையோ அல்லது சாதாரண சிங்களமக்களின் வறுமையையோ தீர்க்கவில்லை.

இன ஒடுக்குமுறைக்கெதிராக தமிழ் இளைஞர்களின் ஆயுதப்போராட்டங்களும், அதை ஒடுக்குவதற்காக அரசாங்கத்தினால் நாட்டிற்குள் தருவிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டுச் சக்திகளின் ஊடுருவல்களும், இதனால் கிலேசமடைந்த இந்தியாவின் தலையீடும், இவற்றின் மத்தியில் சீரழிந்த பொருளாதாரமும் சிறிலங்கா அரசாங்கத்தை இடைக்கால போர்நிறுத்தத்திற்குத் தள்ளியது.

தமிழ்மக்களின் தேசியஇனப்பிரச்சனைக்கு முழுமையான ஒரு தீர்வு காணாமலும், ஆயுதரீதியாக அதை ஒடுக்கவும் முடியாமலும் இருந்த நிலைமைகளில், அன்னியப்படைகளின் உதவியுடனேயே ஒரு யுத்தநிறுத்தத்தையும் இடைக்காலத்தீர்வையும் ஏற்படுத்த சிறிலங்கா

அரசாங்கத்தினால் முடிந்தது.

காலாகாலமாக இனவெறியும், தேசியவெறியும் ஊட்டப்பட்ட சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இந்த வகையான தீர்வுகளுக்கு எதிர்ப்புக்கள் ஏற்பட்டது இயல்பானதேயாகும். சிங்களத் தேசியமுதலாளித்துவமும், குட்டி முதலாளித்துவத் தீவிரவாதிகளும் மலையகத் தொழிலாளர்களுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் எதிராகப் பாவித்த இனவெறி கோசங்கள், "இந்தியப்படைகள் வெளியேற வேண்டும்" என மாற்றப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கெதிராக மக்கள் அணிதிரட்டப்பட்டனர். வறுமையையும், விரக்தியையும் வாழ்க்கையாகக் கொண்ட இளைஞர்களை இந்த வகையில் அணிதிரட்டியுள்ள மக்கள் விடுதலை முன்னணி (JVP), தமிழ் மக்களுக்கான ஆகக் குறைந்த தீர்வான மாகாணசபைகளை எதிர்ப்பதன் மூலம் தனது குட்டிமுதலாளித்துவ இனவாத சொருபத்தைக் காட்டியுள்ளது.

மக்கள் விடுதலை முன்னணியினருக்கு தாம் எந்தவிதத்திலும் உளைத்தவர்களல்ல என்ற முறையில் சிறிலங்கா அரசாங்கமும் இனவெறியுடன் செயற்படுகின்றது.

*

*

*

தமிழ் மக்களின் தேசியவிடுதலைப் போராட்டமானது முழுமையான வடிவத்தைப் பெறுவதற்கு காலதாமதமேற்பட்டதற்கான காரணம் தமிழ் மக்களின் வரலாற்று ரீதியான சமூக பொருளாதாரக் காரணிகளேயாகும். நிலப்பிரபுத்துவ சமூகஉறவுகளையும் அது உள்ளடக்கிய சாதிமுறைகளையும் பேணிப்பாதுகாத்து வந்த தமிழ் மக்களின் அரசியலானது நிலப்பிரபுத்துவத் தலைவர்களின் தேவைகளுக்கமையவே காலாகாலமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டு வந்தது. உயர்சாதி நிலப்பிரபுத்துவத் தலைவர்களை ஆங்கிலேய

அடிவற்றும் அரசியல் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. நூற்றுக்கணக்கான வர்க்கத்தினர் தென் இலங்கை, மலேசியா போன்ற இடங்களில் உத்தியோகம் பெறுவதற்கும், உயர் மட்டத்தினர் மேல் நாடுகளில் கல்வி பெறுவதற்கும் வைத்தியம், பொறியியல், சட்டம் ஆகிய துறைகளில் தேர்ச்சி பெறுவதற்கும் வழி செய்த கல்வி முறைகளும், அவர்கள் செல்வத்தைக் குவிக்கவும் பெரும்தொட்டங்களிலும் வர்த்தகநிலயங்களிலும் முதலீடு செய்யவும் உதவிடும் அரசியல் கொள்கைகளும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. இந்தக் கல்வி, பொருளாதார முன்னேற்றங்கள் சாதாரண விவசாயிகளும் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரும் மறுக்கப்பட்டு வந்தது. இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த பிரதேச, சாதி உறவு முறைகள் உயர்சாதி செல்வந்தர்களின் நலன்களைப் பேணிப்பாதுகாத்தன.

வெள்ளைக்காரரின் வெளியேற்றத்தின் பின்பும் தமிழ் ஆளும் வர்க்கத்தினர் ஆங்கிலேயர் துதிபாடும் தரகு முதலாளிகளுடனும் அவர்களின் கட்சியாகிய ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடனும் இணைந்து செயற்பட்டனர். இலவசமான சுயபாசைக்கல்வியினால் உருவாகிய சிங்களக் கிராமிய நடுத்தர வர்க்க இளைஞர்களும் வளரமுயற்சித்துக் கொண்டிருந்த சிங்கள தேசிய முதலாளித்துவமும் சிங்கள மக்களின் தேசிய உணர்வுகளை வளர்த்ததன் மூலம் தரகு முதலாளித்துவத்தின் தளங்களில் பெரும்பகுதியை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டனர். சிங்கள தேசிய முதலாளித்துவத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய அநுகரிக்க தர்மபாலாவிலிருந்து பண்டாரநயக்கா வரை சிங்கள தேசியவாதத்தின் கோசமாக சிங்கள இனவெறியையும் தமிழ், இந்திய விரோத கோசங்களையே முன்வைத்தனர்.

சிங்கள தேசிய வாதத்தின் எழுச்சியினால் முதலில் (மொழி, தொழிலரீதியாக) பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் குட்டிமுதலாளித்துவ

மாசகத்தினரே தமிழ் தேசியப் போராட்டத்தை முதலில் முன்னெடுத்தனர். தனது அரசியல் இலாபங்களுக்காக இக்கோரிக்கைகளை முன்வைத்துப் போராட முன்வந்த தமிழ் முதலாளித்துவம் தனது வர்க்க நலன்களுக்காக சிங்கள தேசிய முதலாளித்துவத்தின் முற்போக்கு அம்சங்களையும் எதிர்த்தது.

தமிழ் மொழிக்குச் சமஉரிமை, சமட்டிஆட்சி போன்ற கோரிக்கைகளை முன்வைத்த அதே வேளையில், இலங்கையை ஆங்கிலேயரின் குடியேற்றநாடு என்ற நிலமையிலிருந்து மாற்றி ஒரு குடியரசாக்குவது, திருகோணமலை, கட்டுநாயக்க ஆகிய இடங்களிலிருந்து பிரித்தானியப்படைகளை அகற்றுவது, கல்வியில் தனியார் மற்றும் கிறித்தவ ஆதிக்கத்தை அகற்றுவது போன்ற மாற்றங்களை ஆங்கிலேய அடிவருடிகளுடன் சேர்ந்து தமிழ்த்தலைவர்கள் எதிர்த்தார்கள். தமிழ் முதலாளித்துவத் தலைமைகள் தரகு முதலாளித்துவ, கிறித்தவ, மத்திய தர வர்க்க கோரிக்கையெல்லாம் தமது பாராளுமன்ற அரசியல் தலைமைகளுக்கேற்ப முன்வைத்தார்கள். ஆனால் தமிழ் முதலாளித்துவத்தின் பொருளாதார முதலீடுகள் எல்லாம் தென்இலங்கையிலேயே தங்கியிருந்ததால் முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களின் கூட்டுறவும் அவர்களுக்கு அவசியமாக இருந்தது. இதன் காரணமாக அவர்களின் உரிமைப் போராட்டங்கள் எல்லாம் வர்க்கக்கூட்டுறவைக் குலைக்காத வகையிலேயே முன்னெடுக்கப்பட்டன.

இலங்கையின் தொடர்ச்சியான பொருளாதாரச் சீரழிவுகளின் விளைவாக சிங்கள முதலாளித்துவத்தினால் தமிழ் முதலாளித்துவத்துடன் இலாபங்களைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளவோ அல்லது தமிழ் மக்களுக்கு நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் உரிய பங்கினைக் கொடுக்க முடியாத நிலமைகளுக்குத் தள்ளியது. இந்த நிலமைகளும் கல்வி,

வேலாயுதம் வாய்ப்பு ஆகியவற்றையிழந்த விரகதியற்ற தமிழ் மத்தியப் பகுதி வர்க்க இளைஞர்களின் எழுச்சிகளும் தமிழ் முதலாளித்துவத்தின் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முன்வைக்கும் நிலமைகளுக்குத் தள்ளியது.

சிநிலங்கா அரசின் ஒடுக்கு முறைகளுக்கெதிரான இளைஞர்களின் எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் அரசிற்கெதிரான ஆயுதப் போராட்டமாக பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றது. தமிழ் இளைஞர்களின் ஆயுதப் போராட்டகால அரசியல் வளர்ச்சியானது பாராளுமன்ற கால அரசியல் வளர்ச்சியிலிருந்து மாறுபட்டதாகவே அமைந்தது.

பாராளுமன்ற அரசியலில் பணம் படைத்தவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள், உயர் சாதியினர், கிறித்தவ மடாலயங்களில் செல்வாக்குடையவர்கள் மட்டும்தான் தமிழ் உயர்சாதிக் குட்டி முதலாளித்துவ பெரும்பான்மையினரின் ஆதரவைப் பெற்று அரசியலில் தலமை தாங்கக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். திட்டமிட்டு கல்வி வாய்ப்பு, உயர் உத்தியோகங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட வன்னி, மன்னூர், மட்டக்களப்பு மக்களும் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரும் அரசியல் தலைமைத்துவத்திலிருந்து அன்னியமாக்கப்பட்டு இருந்தனர். ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரை சிறுபான்மையினராக்கும் பாராளுமன்ற தொகுதிமுறைகளும் தேர்தல் காலங்களில் பாவிக்கப்பட்ட பிரதேச, சாதி வாதுகளும் நிவப்பிரபுத்துவ உயர்சாதித் தலைமைகளைப் பாதுகாத்தன. இவர்களும் தமது வர்க்கத்தின் நலன்களைப் பாதுகாத்தனர்.

இனவாத அரசின் ஒடுக்குமுறைகளும் அரசபயங்கரவாதமும் தமிழ் மக்களின் சகல பகுதியினருக்கும் எதிராக முன்னெடுக்கப்பட்டதால் அதற்கெதிரான ஆயுதப்போராட்டமானது சகல பகுதி மக்களையும் உள்வாங்கியதால் போராட்ட அணிகளில் சகல பிரதேசங்களையும், சாதிகளையும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய

பாராளிகள் இருந்தனர். சிறிலங்கா ராணுவத்திற்கெதிரான ஆயுதத்தாக்குதல்களையும், கண்ணிவெடிப் பாதுகாப்பையும் மையமாகக் கொண்டு நடத்தப்பட்ட இந்தப் போராட்டங்களில் மக்களின் நேரடிப்பங்களிப்புகளோ அல்லது கதந்திரமான மக்கள் அமைப்புக்களின் தலையீடுகளோ குறைவாகவே இருந்ததினால் தமிழ் மக்களின் சமூக சாதி உறவு முறைகளில் எந்தவிதமான தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தவில்லை. இளைஞர்கள் தத்தமது பகுதியிலுள்ள தொடர்புகள் உறவுகள் அடிப்படையில் இயக்கங்களில் இணைந்து கொண்டனர்.

முதலாளித்துவச் செயற்திட்டங்களையும் குட்டிமுதலாளித்துவத் தளங்களையும் கொண்ட தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியிலிருந்து தோன்றிய இயக்கங்கள், அவர்களின் பாராளுமன்ற தந்திரோபாயத்திற்குப் பதிலாக ஆயுதப் போராட்டத் தந்திரோபாயத்தைப் பாவித்த போதிலும், ஒரே "குறிகோள்களுக்காகவே" செயற்பட்டனர். தமிழீழ விடுதலை இயக்கம், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், தமிழீழ மக்கள் விடுதலை கழகம் ஆகியவை இந்தப் பட்டியலில் அடங்கும். ஆரம்பத்தில் கூட்டணியின் ஆயுத அங்கம் போலவே இவை செயற்பட்டன. அவர்களால் "துரோகிகள்" என அழைக்கப்பட்டவர்களும் இடதுசாரிகளும் இவர்களின் ஆயுதத்தாக்குதல்களுக்கு ஆளானார்கள். துரையப்பா கொலையிலிருந்து தியாகராசா கொலை வரை இவர்கள் கூட்டணியினரின் (அரசியல்) தேவைகளையே பூர்த்தி செய்தனர். இந்த இயக்கங்கள், அன்றைய முதலாளித்துவத் தலைமைகளை ஏற்றுக்கொண்டன.

மார்க்சிய சித்தாந்தங்களை ஏற்றுக் கொண்ட இயக்கங்களாக ஆரம்பித்த ஈழப்புரட்சிகர அமைப்பு, ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஆகியவை மேற் கூறப்பட்ட இயக்கங்களிலிருந்து

வேறுபட்ட பாதைகளிலேயே சென்றனர். ஈழப்புரட்சிகர அமைப்பு பத்திரிகை, மற்றும் சித்தாந்த வெளியீடுகளிலும் கவனம் செலுத்தினார்கள்.

ஈழமக்கள் புரட்சிகர முன்னணி தனது மாணவர் அமைப்பான ஈழமாணவர் பொது மன்றம், மற்றும் வெகுசன அமைப்புக்கள் ஊடாக மக்கள் மத்தியில் வேலை செய்ததுடன் இடதுசாரிக் கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள் ஆகியவற்றுடனும் உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். விவசாயக்கூலிகள், கடற்பொழிலாளர்கள் மத்தியில் செய்த வேலைகளின் பலனாக காலாகாலமாக ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தினரின் நம்பிக்கையையும் பெற்றனர்.

உயர்சாதி மத்தியதர வர்க்கத்தினரை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட தமிழ் சமூகத்தில், பாரம்பரிய இடதுசாரிக்கட்சிகள் சந்தித்த அதே இடர்களை இவர்களும் சந்திக்க வேண்டியேற்பட்டது. கடந்தகால இடதுசாரிக் கட்சிகள் வறிய தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் தமது வேலைகளை ஆரம்பித்ததனால் அவர்கள் மத்தியிலேயே அதிகமான தளங்களைக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களுடைய அரசியலை வர்க்க நலன்களுக்காக எதிர்த்த உயர்சாதி ஆளும் வர்க்கங்கள், மக்கள் மத்தியில் ஊறியிருந்த உயர்சாதி உணர்வுகளைப் பாவித்தனர். "சமசமாசம்" என்றால் தாழ்ந்த சாதியினருடன் சமஆசனம் சமபோசனம், கமுயனிச கட்சி என்றால் கள்இறக்குபவர்கள் கட்சி என்றெல்லாம் பிரசாரம் செய்தனர்.

இவ்வாறான பிரசாரங்களை, தமிழ் உயர்சாதி மத்தியதர வர்க்கத்தினர், ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணிக்கும் எதிராக முன்வைப்பதானது அவர்களின் வர்க்க சூழ்ச்சிகளையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

*

*

*

*

இந்தப் பின்னணிகளிலேயே இன்றைய அரசியல் நிலமைகளை நாம் அவதானிக்க வேண்டியுள்ளது.

1983களுக்குப்பின் உச்ச நிலையை அடைந்த அரசு ஒடுக்குமுறைகளின் போது ஆயுதம் தாங்காத காரணத்தினால் பாரம்பரியப் பாராளுமன்றத் தலைமைகள் பலவீனமடைந்த பொழுது, தமிழ் மக்களின் தலைமைத்துவத்திற்கான போட்டிகளும் ஆரம்பமாகின. கண்ணி வெடிப் போராட்ட முறைகள் சிறிலங்கா ராணுவத்தினரின் நடமாட்டங்களைக் கட்டுப்படுத்தி வடபகுதியில் அரசு நிர்வாகத்தையும் சீர்குலைத்த பொழுது குட்டி முதலாளித்துவ இயக்கத் தலைமைகளின் ஆயுதத் தர்பார்களும் உச்சக் கட்டத்தையடைந்தன. அரசியல் ஊமைகளாக்கப்பட்ட மக்களின் தலைவர்களென ஆயுதம் தாங்கியவர்கள் தம்மைத்தாமே நியமித்துக் கொண்டனர்.

பாரம்பரிய பாராளுமன்றத் தலைமைகளின் பலவீனத்தைக் கண்ட உயர்மட்ட ஆளும் வர்க்கங்கள் தமது அரசியல் அபிலாசைகளைக் கட்டிக் காக்கக்கூடிய இயக்கங்களுக்குப் பணமும் ஆதரவும் கொடுத்து வளர்க்க ஆரம்பித்தனர். வெளி நாடுகளில் சுகபோகங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த உயர்வர்க்கத் தமிழர்களும் அவர்கள் மத்தியில் ஊடுருவிய ஏகாதிபத்திய சக்திகளும் தமது வர்க்க நலன்களைக் காக்கக்கூடிய இதே இயக்கங்களை ஆதரிக்க ஆரம்பித்தனர். இடதுசாரி கொள்கைகளுடைய இயக்கங்கள் இந்த வர்க்கத்தினர்களினால் உதாசீனம் செய்யப்பட்டன.

தமிழ் நிலப்பிரபுத்துவ மற்றும் குட்டிமுதலாளித்துவத் தன்மைகளையெல்லாம் கட்டிக்காத்த விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் உயர் வர்க்கங்களினதும் மத்தியதர வர்க்கத்தினரதும் ஆதரவைப் பெற்றதில் ஆச்சரியமில்லை.

தலைமைக்கான போட்டியில் இதே வர்க்கங்களின் உதிரிகளின்

ஆதரவுடனும் சமமான ஆயுத பலத்துடனும் வளர்ச்சியடைந்து வந்த தமிழீழ விடுதலை இயக்கத்தினை அழித்தொழிக்க வேண்டிய அவசியம் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஏற்பட்டது. அதன் தலைவர் சிறிசபாரத்தினமும் முன்னூறுக்கும் மேற்பட்ட போராளிகளும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். தமிழ் உயர் வர்க்கங்கள் இதை மெளனமாக ஏற்றுக்கொண்டன.

இதே பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம் அது உள்வாங்கிய மாவோவாத சித்தாந்தத்தினாலும் அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட உட்கொலைகளினாலும் தன்னைத் தானே அழித்துக் கொண்டது.

குட்டிமுதலாளித்துவ "நார்தோனிக்" (குண்டு வெடிப்புப் பயங்கரவாத) தன்மைகளைக் கொண்ட ஈழப்புரட்சிகர அமைப்பு அது தளம் கொண்டிருந்த மத்தியதர வர்க்கத்திற்குரிய ஊசலாடும் தன்மையைக் கொண்டிருந்தது. உயர்மட்டத்தினர் ஆதரவு கொடுத்த விடுதலைப்புலிகளுக்கு ஆதரவு கொடுத்து தமது பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டனர். பங்களூரில் சனாதிபதி சயவர்த்தனாவுக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் போது தமிழர்களின் "தலமை" தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியரிடமிருந்து விடுதலைப்புலிகளுக்கு மாறிவிட்டது என அறிவித்து, தமிழ் மக்களின் தலமைக்கான போட்டியில் தாம் விடுதலைப்புலிகளை ஆதரிக்கப் போவதைப் பகிரங்கமாக அறிவித்தனர்.

1987 ஆடி மாத இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின்பு ஏற்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலைகளில் தமிழர் விடுதலை கூட்டணித் தலைவர்கள் தமிழ்ப்பிரதேசங்களுக்குத் திரும்பினார்கள். மற்றைய அரசியல் அமைப்புகளுடன் சனநாயக ரீதியாக அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பாத விடுதலைப்புலிகள், தமது அரசியல்

தந்திரோபாயமற்ற நடவடிக்கைகளை இந்நியப்படைகளுடன் மோதினர். ஐக்கிய முன்னணித் தந்திரோபாயத்தையும் தாம் ஏற்படுத்திக்கொண்ட தளங்களையும் புத்திசாலித்தனமாகப் பாவித்த ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி, தமிழீழவிடுதலை இயக்கம், ஈழதேசிய சனநாயக விடுதலை முன்னணி ஆகியவை மக்கள் ஆதரவைக் கணிப்பிடும் தேர்தல்களில் பங்குகொண்டன. இதைத்தொடர்ந்து ஈழப்புரட்சிகர அமைப்பும் விடுதலைப்புலிகளின் ஆதரவுடன் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் பங்குபற்றி வெற்றியும் பெற்றனர்.

பாராளுமன்றத் தேர்தல்களில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித்தலைமைகள் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டதுடன், வட-கிழக்கு மாகாணசபையில் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியினர் பெரும்பான்மை ஆசனங்களைப் பெற்று அரசாங்கம் அமைத்தனர். தேசிய எதிர்க்கட்சிகளான கமயுனிசுக்கட்சி, மக்கள் கட்சியாகியவற்றின் அங்கத்தவர்கள் வட-கிழக்கு மாகாண சபையில் (மட்டுமே) மந்திரிகளாக இருந்தனர். கடந்த 40 வருடகால அரசியலில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் ஒரு நகரசபையில் கூட இடதுசாரிகள் பெரும்பான்மை ஆசனங்களைப் பெற்றது கிடையாது. விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இந்த இயக்கங்களுடாக ஏற்பட்ட அரசியல் வளர்ச்சியையே இந்தத் தேர்தல் முடிவுகள் காட்டின.

இந்த அரசியல் மாற்றங்கள், தமிழ் உயர்வர்க்கங்களினாலும், ஏகாதிபத்திய சக்திகளினாலும் சீரணிக்க முடியாதவையாகவே இருந்தன. மாகாணசபைத் தேர்தல்களுக்கும், அதிலுள்ள கட்சிகளுக்குமெதிராக விசமப்பிரசாரங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. மாகாணசபை அங்கத்தவர்களுக்கு மரணதண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டன. ஒருவர்

கடத்திக் கொல்லப்பட்டார். நிர்வாகத்தடை, இனது -
எதனையோ.....

தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் ஏற்பட்ட முற்போக்கு மாற்றங்களைத்
தடுத்து நிறுத்துவதும், அதற்குத் தலமை தாங்குபவர்களை
அழித்தொழிப்பதும் தமிழ் ஆழும் வர்க்கங்களின் இன்றைய
தேவையாக இருக்கின்றது. இந்தப்பகுதிகளில் ஏற்பட்டுவரும் அரசியல்
மாற்றங்களை தடுத்து நிறுத்துவதில் சிங்கள முதலாளித்துவத்திற்கும்
அக்கறையண்டு. இந்த முதலாளித்துவ தேவைகளை நிறைவேற்றக்கூடிய
இயக்கமாக ஏகாதிபத்திய ஆதரவுள்ள விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம்
இருக்கின்றது. தமிழ் முதலாளித்துவத்தின் பிரதிநிதியாக சிங்கள
முதலாளித்துவத்துடன் பேரம் பேசுவதற்கு முதற்படியாக (பிரேமதாசா -
விடுதலைப்புலிகள் முதற்கட்டப் பேச்சுவார்த்தைகள் முடிவடைந்தவுடனேயே) கூட்டணித்தலைவர்கள் படுகொலை
செய்யப்பட்டார்கள். தமிழ் முதலாளித்துவத்தின் தலமைப் போட்டியின்
வெளிப்பாடே திருவாளர்கள் அமிர்தலிங்கம், யோக்கேவரன்
ஆகியோருடைய கொலைகளாகும்.

சாதாரண தமிழ் மக்களுக்கெதிராகவும் முற்போக்கு அரசியல்
மாற்றங்களுக்கெதிராகவும் ஏற்பட்டிருக்கும் சிங்கள - தமிழ்
முதலாளித்துவத் தலமைகளின் கூட்டுக்கெதிராக சகல முற்போக்குச்
சக்திகளும் ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்ற வேண்டியது இன்றைய
தேவையாக அமைகின்றது.

“சிந்தனை” யில் வெளியாகும்
கையெழுத்துடன் கூடிய ஆக்கங்களின்
கருத்துக்கள் அவற்றை ஆக்கியோரின்
சுதந்திரமான கருத்துக்களேயாகும்.
ஆசிரியர் குழு.

பேச்சுவார்த்தை...

தேதியைக் காட்ட நாட்காட்டியும்
 நேரத்தைக் காட்ட கடிகாரமும்
 ஒன்றன் முன் ஒன்றாக விரைவாக
 நகர்ந்த வண்ணம் உள்ளன
 நம்மவர்கள் அங்கங்கே பேசிக்கொண்டார்கள்
 எதைப்பற்றி ?
 நம் நாட்டை குழ்ந்துள்ள கொலைக்கலாச்சாரம் பற்றியோ?
 பத்திரிகைகளும் பேசமறுக்கின்றன அதைப்பற்றித்தான்
 ஆனாலும் ஒரு சில....

ஈழத்தில் யுத்த நிறுத்தம்
 கந்தளாயில் பாதுகாப்புடன்
 அதைப்பற்றித்தான் பேசுகின்றன பத்திரிகைகள்
 ஆனாலும் கொலை பற்றி எந்தவொரு உண்மைகளும்
 வெளிவரவில்லை
 நாம் கேட்டோம்
 எங்களை ஏன் அடகுவைத்தீர்கள் என
 சில வேளை
 பதில்கிடைக்கலாம் இல்லையேல் துண்டுப்பிரசுரம் கிடைக்கலாம்
 நம்பித்தான் இருக்கின்றோம் நாமெல்லாம்
 துப்பாக்கியால் எதுவும் கிடையாது என
 கடைசியில் ஏகாதிபத்தியத்தின் புத்திரர்கள் நம்மை
 அடகுவைத்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள்

பறப்பதற்கு விமானங்கள்
 சர்வதேசத்தில் B.B.C
 அச்சடிக்க அச்சக்கூடங்களும்
 ஆனால் மக்கள் மத்தியில் ஆயுதபயம்தான்
 எங்கே எங்கே என்று அலைகின்றார்கள்
 கடைசியில் பொது எதிரி போராளிகளும் பொதுமக்களுமே
 பேச்சுவார்த்தை முடிவில்.....

சுந்தி

அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம்

ரி.விசயரத்தினம்.

உலகத்திலுள்ள எல்லா இன மக்களுக்கும் அம்மக்களின் உரிமைகளை நிலைநாட்ட காலத்திற்கு காலம் தோன்றி மறைந்த எத்தனையோ தலைவர்களை நாம் கண்டிருக்கிறோம். மகாத்மாகாந்தி இந்திய சுதந்திரத்திற்காக அகிம்சை வழியால் மிகப்பெரிய வல்லரசான பிரித்தானியருடன் தனது போராட்டத்தை தொடர்ந்த நடாத்தி, கடைசியில் வெற்றியும் கண்டார். இதே போன்றதான் எம்மின் மக்களின் விடுதலைக்கு முன்னின்று வழிகாட்டிய தந்தை செல்வா அவர்களும் எமது உரிமைகளை வென்றெடுக்க அகிம்சை வழியில் போராடி தனது வயது முதிர்ச்சியினால் வெற்றி காண முன்னமே மறைந்த விட்டார். ஆனால் அவர் மறைய முன்னர் தனது பணியை தொடர்ந்த நடாத்தும் பொறுப்பை திரு.அ.அமிர்தலிங்கசீதாயம் ஒப்படைத்து, அதை கொழும்பில் நடைபெற்ற ஒரு பொதுக் கூட்டம் ஒன்றில் பகிரங்கமாக மக்களிற்கு வெளிப்படுத்தினார். அவர் அக்

கூட்டத்தில் கூறியதாவது, 'எனது தலைமைக் காலத்தில் எம்மின் மக்கள் சுதந்திரமாக வாழும் நிலை கட்டாயம் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை, ஆனால் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் காலத்தில் நிச்சயமாக எம்மின் மக்களிற்கு சுதந்திரமாக வாழும் நிலை கட்டாயம் ஏற்படும்' என்ற தெரிவித்தார். இந்த பாரிய பொறுப்பை என் தந்தை செல்வா எம் தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கம் மீது சுமத்தினார்? இந்த பாரிய பொறுப்பை தாங்கி நிற்கக் கூடிய தகுதியை அவர் பெற்றிருந்தமையால்தான், அவர் தூண்கள் செல்வா தந்தையின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாக,

தமிழீழத்தில் அமிர்தலிங்கம் தந்தையாகவும்,

தமிழ் மக்களின் பாசம் எல்லாம் கயிற்றால்

பாசுகாக்கும் தளபதியாகவும்,

தம்பி மாருக்கு வீர உணர்வை ஊட்டிய தமையன் ஆகவும்,

எம்மை போன்றவர்களுக்கு அரசியல் ஊட்டிய ஆசானாகவும்

விளங்கினார்.

இவர் நடந்த வந்த பாகதையை திரும்பிப் பார்ப்போம்! எப்படி மகாத்மா காந்தி தனது வாழ் நாள் முழுக்க இந்திய சுதந்திரத்திற்காக தன்னை அர்ப்படுத்தி போராடி சுதந்திரம் கிடைக்கும் நேரம் அச்சுதந்திரத்தில் பங்கு கொள்ளாமல் அந்த சுதந்திரத்திற்கே தன்னை அர்ப்படுத்தி சென்றாரோ, அதே போன்றதான் எமது தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கமும் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் எம்மினத்திற்கு விடிவு கிடைக்க தன்னை முழுமையாக அர்ப்படுத்தி போராடினார். எமது இன மக்களிற் கு விடிவு கிடைக்கவிரும்பும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அந்த விடிவிற்காய் தன்னை அர்ப்படுத்தி விட்டார்.

எப்படி மகாத்மாவின் வழிகாட்டல் முன்னெடுக்கப்பட்டு கின்றதோ அதேபோன்று திரு. அமிர்தலிங்கத்தின் வழிகாட்டலும் முன்

எழுத்சுச் செல்லப்படும். காரணம் தியாகத்தினால் நேர்மையாக எழுத்சுச் செல்லப்படும் வழிகாட்டல்கள் ஒரு போதும் பிழைக்கிப் போவதில்லை. திரு. அமிர்தவிங்கம் அவர்கள் எம்மினத்திற்கு செய்த சேவைகளை, தியாகங்களை எம் இளைஞர்கள் நினைவில் எழுதிக் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் வருங்காலத்தில் எம்மினத்தை வழிகாட்டக்கூடிய தகுதியை பெற்றவர்களாக திகழமுடியும்.

சட்டக்கல்வாரியில் படிக்கும்போதே தீர்ப்பு தமிழரசுக்கட்சியின் இளைஞர் இயக்கத்தில் அங்கத்தவராகி தந்தை செல்வாவுக்கும், அமரர் வன்னியசிங்கம் அவர்களிற்கும் கட்டுப்பட்ட ஒரு வீர இளைஞர் ஆக விளங்கிய காரணத்தால் 1952ல் நடைபெற்ற இலங்கையின் பாராளுமன்ற இரண்டாவது பொதுத்தேர்தலில் கட்சியின் வேட்பாளராக போட்டியிட்டார். அன்று தொட்டு எம்மினத்திற்கு எதிராய் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளுக்கு கண்டித்தமூடல் அந்தரங்கு எதிராக அகிம்சை வழியில் தந்தை செல்வாவுக்கு கட்டுப்பட்டு எதிர்ப்பை காட்டிவந்தார்.

1956ல் பண்டாரநாயக்க அரசு சிங்கா மொழி மட்டும் ஆட்சி மொழி என பிரகடனப்படுத்தியது. அதனை எதிர்த்து பாராளுமன்றத்திற்கு முன்பாக சத்தியாக்கிரக போராட்டத்தை தந்தை செல்வாவுடனும், மற்றும் சில தலைவர்களுடனும் முன்னின்று நடாத்திய காரணத்தால், பண்டாரநாயக்காவின் அரசினால் வைப்பட்ட காண்டயர்கள் சத்தியாக்கிரகத்திற்கு இன்னல்களை விளைவித்த மூடல் திரு. அமிர்தவிங்கம் அவர்களின் சிரசினையும் தாக்கிலர்கள், வழிந்த குருதியுடன் பாராளுமன்றம் சென்ற அமிர்தவிங்கத்தை புர்த்து பிரதமர் எஸ். யபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க 'வீரதளம் புகழுடன் வருகிறார்' என்று ஊனமாக கூற, அப்போது திரு. அமிர்தவிங்கம் 'பண்டாரநாயக்கவினை நோக்கி 'பிரதமர் அவர்களே! எனது சிரசில்

இருந்஑ சிந்தம் இரத்தம் எய்துடையது மட்டும்து. ஂன்று எண்ணி விடாதீர் களி. இது 35 வட்சம் தமிழர்களி இரத்ததிற்கு சமன். எனது சிரசு சிந்தம் ஒரு சிலி குருதிக்கும் கூட இநத அரசு ஒரு நாள் பதில் செல் வ்யே தீர வேண்டும்' என்று கர்சித்தார். எமது இனத்திற்காக முத லுமுதலாக இரத்தம் சிந்திய முதல் தமிழ் தலைவர் திரு. அயிர்தலிங்கம் மட்டும்தான். அது மட்டுமன்றி இரத்தம் சிந்தசிந்த ஒரு பாராளுமன்றத்திலி பங்கு பற்றி தன் மக்களிலி நிலையை எடுத்துரைத்த முதல் தலி னரும் அவரே.

இதைத் தொடர்ந்த பண்டார நாயக்க அவர்கள் வேறு வழியின்றி தந்தை செல்வாவுடன் ஒரு உடன்படிக்கைக்கு வந்தார். அத்தான் பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தமாகும். இது 1957 ஜூலையில் வெளியிடப்பட்டது. அதன்படி வடக்கு கிழக்கு பிரதேசம் ஒன்று சேர்ந்த சுயாட்சியும், அதிலுடன் வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் அரசமொழியாகவும் ஂற்கப்பட்டது. அதோடு வடக்கு கிழக்கில் சிங்கை குடியேற்றம் கட்டுப்படுத்தப்படும் என்று உறதியளிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஐக்கிய திசிய கட்சியானதும் புத்தபிக்குகளிலி எதிர்ப்பின் காரணத்தாலும் பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா இந்த உடன்படிக்கையை கிழித்தெற்றிற்஑ சமரசஉட ல்படிக்கையை மீறலார்.

இதை தொடர்ந்த 1957ல் 'சிறி' எதிர்ப்பு போராட்டத்தை தந்தை செல்வாவுடன் முன்னின்று திரு. அயிர்தலிங்கம் நடாத்தினார். 1958ல் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நடந்தார் ஂக்கி குற்றச்சாட்டின்பேரில் வீட்டுத்தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டார். 1961 இல் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் கச்சேரிகள் முன்பாக சத்தியாக்கிரக போராட்டத்தை முன்னின்று நடாத்தினார். அதன்போது பொலிசாரி லல் தாக்கப்பட்டார். ஆனால் வடக்கு கிழக்கு மாகாண கச்சேரிகள் அனைத்தும் செயல் இழக்குமளவிற்கு மிகவும் வெற்றிகரமாக நடாத்தினார்

அரசினால் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் போகவே அவசரகாலநிலை பிறப்பித்த சூழ்நிலைக்கு தலைவர்களை கைச் செய்து பளுகொடை முகாமில் தடுத்தி வைத்தார்கள். இந்நிலை திரு. அமிர்தவிங்கமும் அவரது மனைவி மங்கையற்கரசியும் கைச் செய்து தடுத்தி வைக்கப்பட்டார்.

1966ம் ஆண்டில் திருகோணமலையில் சிங்களவர்கள் சட்டவிரோதமாக குடியேறியபோது அதை தடுப்பதற்கு இளைஞர்கள் திருகோணமலை நீதவான், பொலீஸ் அதிபர் ஆகியோரின் அரசாங்க விடுதலையை முன்னிட்டு உள்ள பகுதியில் சட்டவிரோதமாக சிறு குடிசைகளை கட்டினார்கள். அதில் நான் உட்பட பலர் பொலிசாரினால் தாக்கப்பட்ட பொலிஸ் நிலையத்தில் தடுத்தி வைக்கப்பட்டோம். இதை அறிந்த திரு. அமிர்தவிங்கம் அவர்கள் உடனே திருகோணமலைக்கு வந்து அரசாங்க அதிபரை நேரில் சந்தித்து இவ்விளைவுகளுக்கு இந்தப்பகுதியை கொடுக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் சட்டவிரோதமாக சட்டவிரோதமாக குடியேறிய அனைவரையும் எழுப்பவேண்டும் என்று வாதிட்ட காரணத்தால் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் அப்பகுதிகளை தமிழ் இளைஞர்களிடமே கொடுப்பதாக தீர்மானித்தார்கள்.

1972ல் தந்தை செல்வாவுடன் தமிழ்நாட்டிற்கு சென்று அங்குள்ள எல்லாத்தலைவர்களையும் சந்தித்து எம்மினமக்களிற்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை எடுத்துரைத்தார். அந்த ஆண்டே தமிழர் ஐக்கிய முன்னணியை அமைத்து அதன் இணைப்பைச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்று, புது அரசியல் திட்டத்தில் தமிழ்மக்களின் உரிமைகளை அடக்கிய 6 அம்சத்திட்டத்தை சமர்ப்பித்தார். அதை அரசு மறக்கவைப்பு அரணியல் சட்டப்பிரதியை எறித்து அது எங்களை கட்டுப்படுத்தாது என்று பகிரங்கமாக தெரிவித்தார்.

அதனைத்தொடர்ந்து 1976ல் தலைவர் அமிர்த விங்கத்தின் சொந்த இடமான பன்னாத்தில் கூடிய தமிழர் ஐக்கிய முனி

சுவி தங்கள் கட்சியின் பெயரை தமிழர் விடுதலைக்கட்டணி என்ற மாத்தியய்ட்டி தந்தை செல்வா, தலைவர் திரு. பொன்னம்பலம், தலைவர்திடு. தொண்டமான் சுகியோர் தலைமை பதவிக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டடூட்டி, கட்சியின் முழு நடவடிக்கையையும் கொண்டு நடாத்தும் முகமாக பொதுச்செயலாளர் நாயகமாக திரு. அமிர்தவிங்கம் பொறுப்பேற்றார். அந்த மாநாட்டில்தான் தமிழகக்கூக்கு வேறு என்ன வழி என்ற சிந்தித்தது. போத்துகேயரிடம் இருந்து சிங்களவர்கள் கைக்கு மாறிய தமிழர்கூட்டினி இறைமைகளை பெற்று தமிழீழம் அமைப்பது என்ற தீர்மானிக்கப்பட்டது. அத்தீர்மானத்தை எடுக்கும்போது இலங்கை அரசாங்கத்திடம் நடத்தித் பேச்சுவார்த்தைகள், உடன்படிக்கைகள் அவை மீறப்பட்டமை, சிங்களவர்களினால் தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட கொடுமைகள் எல்லாம் தெரியப்படுத்தி, அரசாங்கங்கள் புதிய அரசியல் திட்டத்தில் தமிழகங்கள் சமர்ப்பித்த குறைந்த பட்சக் கோரிக்கை கூட ஏற்கப்படாத பட்சத்தில் வேறு வழியின்றி 'தமிழீழம்' என்ற கோரிக்கையை முன்வைப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள்.

இதைத்தொடர்ந்து அகிம்சை வழியில் சட்டமறுப்புச்செய்வது என்ற தீர்மானித்து, நீதிமன்றங்களிலும், பொதுஇடங்களிலும் அரசின் புதிய அரசியல் திட்டம் எம்மை கட்டுப்படுத்தாது என்றும் 'தமிழீழம்' அமைத்து எங்களுக்குரிய புதிய அரசியல் திட்டத்தை உருவாக்கிப் போவதாகவும் கிண்டுப்பிரகாரங்கள் விளையாடித்தார்கள். இதை முன்னின்று நடத்திய காரணத்தால், திரு. அமிர்தவிங்கமும் இன்னும் மூக்கிய தலைவர்களுக்கூ செய்வப்பட்டு இராஜபேரோகம் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு திரு. அமிர்தவிங்கம் முதலாம் எதிரியாகவும் குறிப்பிட்டு அவசரகாலச்சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட ரயல் அந் பார் ( ) என்கிற விசேட நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டார். இதை எதிர்த்து தந்தை செல்வா, திரு. பொன்னம்பலம், திரு. திருச்செல்வம் அவர்கள் உட்பட 60க்கும் மேற்ப்ப

பட்ட பிரபல வழக்கறிஞர்கள் வாதிட்டார்கள். இந்த வழக்கில் திரு. சி. ரு. ச்செல்வம் அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் 'இறைமைகள்' என்றும் நிலையை முழு உலகத்திற்கும் தெரியப்படுத்தாமுகமாக இந்த வழக்கை பயன்படுத்தினார். இவர் தமிழ் மக்கள் முதலில் போதலுக்கேயரிடம் முதல் அரசுரிமையை இழந்தார்கள். அந்த அரசுரிமை ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயரிடம் என்ற மாறி இன்று சிங்களவர் கையில் தமிழ் மக்களின் விடுப்பத்திற்கு மாறாக கை மாறப்பட்டுள்ளது என்றும், 1972 ல் ஏற்பட்ட புதிய அரசியல் திட்டத்தில் எம்மக்கள் பிரதிநிதிகள் கவந்து கொள்ளவில்லை என்றும் எனவே இவ்வரசியல் திட்டம் தமிழ் மக்களை கட்டுப்படுத்தாது என்றும் வாதிட்டார். திரு. பொன்னம்பலம் அவர்கள் அவசரகாலச்சட்டம் சட்டத்திற்கு மாறாக அமைக்கப்பட்டது என்ற வாதிட்டார். இதில் திரு. பொன்னம்பலத்தின் ஊதாததை ஏற்ற நீதவாசி மூவரும் அவசரகாலச்சட்டப் பிரகடனம் முறையில்லி என்ற தீர்மானித்தார்கள். இதனால் அரசாங்கமானது திரு. அமிர்தவிங்கட் ற்கும் மற்றைய தலைவர்களிற்கும் எதிராக நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டு விட்டது.

இதைத் தொடர்ந்து தந்தை செல்வா இறக்கவே, கட்சி யின் தலைமைப்பொறுப்பை திரு. சிவசுதம்பரம் அவர்கள் ஏற்க, திரு. அமிர் தவிங்கம் அவர்கள் பொதுச்செயலாளர் நாயகமாக பொறுப்பேற்று 1977 ல் தமிழ் மக்களின் ஆணை கேட்டு நடத்தப்பட்ட பொதுத்தேர்தலில் தமிழ் ழர் விடுதலைக்கட்டணி இலங்கையின் இரண்டாவது பெரிய கட்சியாக தற் செயலாக வரவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் இலங்கையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியை திரு. அமிர்தவிங்கம் பொறுப்பேற்றார்கள். அப்ப தவி கிடைத்தது அவர் நடாத்திய முதலாவது சிம்மாசனப்பிரசங்க விவாதத்தின் போது 'நாளை தற்செயலாக இந்த எதிர்க்கட்சி பதவிக்கு வந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கும் யூ.என்.பியில் இருந்து 12 பேர் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சிக்கு மாறினாலும் எனது இந்த எதிர்க்கட்சி தலைவர் பதவி

போய்விடும். எனக்கு கிடைத்திருக்கும் இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்தி எம்மக்களுக்கு இந்த பதவி மூலம் செய்யக்கூடிய அனைத்துக் காரியங்கள் னையும் செய்வேன். எனவே நான் மற்றைய எதிர்த்துக்கட்சித் தலைவர்கள் களை விட மாறப்பட்டவருகத்தான் இந்த சபையில் விளங்குவேன்' என்றும் தமிழ் மக்கள் தங்களுக்கு தந்த ஆணையும் குறிப்பிட்டு பேசினார்.

அந்த ஆண்டே (1977ல் ஆகஸ்ட்) ஆணி மாதத்தில் பெரிய இனக்கலவரம் மூண்டது. சிங்களப்பகுதியில் தமிழர்கள் னை கொலை, கற்பழிப்பு, குறையாடல் போன்ற பல இனவகளுக்கு ஆளா னார்கள். பாராகுமணியத்தில் என்னதான் கத்திலுமம் சிங்கள அரசு செவி சாய்க்க மறுத்தது. அதனால் திரு. அமிர்தலிங்கமும், பாரியாரும் தமிழ்நாட் டிற்கு சென்ற அங்குள்ள தலைவர்களை சந்தித்து எங்கள் மக்களுக்கு இழு க்கப்படும் அநீதிகளை தெரியப்படுத்தினார்கள். இதன்பின்புதான் தமிழ்நாட் டில் மக்கள் எங்கள் விடயத்தில் அக்கறை காட்டத்தொடங்கினார்கள், என் பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இதன் அறிந்த இலங்கை அரசு திரு. அமி ர்தலிங்கத்திற்கு எதிராக இராஜக்சேராக குற்றம் சுமத்தி. 'ராகும னிய பேச்சுக்களில் அமைச்சர் சிறில் மத்திய உட்பட அரசாங்க கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசிய பேச்சுக்களை இன்றும் யாரும் மறுக்கமுடியாது, ஒரு வர் அவரை ராஜக்சேராகம் குற்றம் சுமத்தி நாட்டை விட்டு ஓரத்தனை ன்டும் என்றும், மற்றவர் காலிமுகத்திடயில் இரண்டாக பிளக்கவேண்டும் என்றும் பல அரக்கத்தனமான பேச்சுக்களை பேசி அவருக்கு எதிராய் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை கொண்டுவந்தது. இலங்கையில் தான் முதல் தடவையாக நடைபெற்றது.

1978ல் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அரசாங்கம் புதிய அரசியல் திட்டத்தை உருவாக்கிய போதும் எம்மக்களின் அடிப்படை உரிமை களைத் தனிமும் சேர்க்காமையினால் அந்த அரசியல் திட்டத்தையும் தமிழ் மக்கள் ஏற்கமுடியாது என வாதிட்டார். இதற்கிடையில் 1979ல் மீண்டும்

இனக்கவரம் திருகோணமலை போன்ற பகுதிகளில் இருந்த தமிழ் மக்கள் விரட்டப்பட்டனர். எமது மக்கள் எமது நாட்டிலேயே அகதியாக்கப்பட்டனர். இவர்களை வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் குடியமர்த்துவதற்கு வண்டிய நடவடிக்கைகளையும் திரு. அமிர்தவிற்கும், மற்றும் தமிழர் விடுதலைக்கட்டி முக்கிய உறுப்பினர்களும் வேறு சில பொது சிதாபனங்களும் பொறுப்பு ஏற்கவேண்டியதாயிற்று. இதைத் தொடர்ந்து தமிழ்மக்களின் எதிர்ப்பு உடையவர்த்தலுவினியூ.என்.பி அரசாங்கம் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை மூலம் தற்காலிகமாக இந்தப் பிரச்சினைபை தீர்க்கலாம் என்று அறிவித்ததன் மூலம் உலகத்தின் கண்ணிற்கு அரசாங்கம் பிரச்சினை தீர்க்க எத்தனிக்கிறது எனக் காட்டிக் கொண்டது.

இதைக் கருத்தில் கொண்டு த.வி.கட்டி பொது சபையை கூட்டி மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை சட்டமூலத்தை தற்காலிகமாக ஏற்பதா இல்லையா என்று வேண்டி ஆயிற்று. திருகோணமலை, வடமியா, அம்பாறை, மூல்லைத்தீவு, மனோர், மட்டக்களப்பு போன்ற பகுதிகளில் வாழும் தமிழ்மக்களின் நிலையை கவனத்திற் கொண்டு கொஞ்ச அங்காரமாவது எங்கள் கைக்கு வரட்டும், இதைத் தொடர்ந்து நாங்கள் எங்கள் உண்மையான இலக்கை நோக்கி முன்னேறமுடியும் என்ற திரு. அமிர்தவிற்கும் மற்றைய முக்கிய தலைவர்களுக்கு கூறினார். அதன்பின் இதை நாம் தற்காலிகமாக ஏற்கிறோம் அன்றி எங்கள் தமிழ் மக்களின் கோரிக்கையை கைவிடவேண்டியதில்லை என்றும் தெரிவித்தார். இதை இளைஞர்களில் ஒரு பகுதியினரும் வேறுசிலரும் மறுத்தனர். ஆனால் திரு. அமிர்தவிற்கு தின் கருத்தையும், மற்றைய த.வி. கட்டித்தலைவர்களின் கருத்தையும் ஏற்க பெரும்பான்மையாலே சம்மதம் தெரிவித்தனர்.

(அடுத்த ஓசூர் விவரம்.....)

சிகலம்

Anibal Yáñez/Perspectiva Mundial

நிக்காகுவாவில் நிரந்தரப் புரட்சி

சோவியத்புரட்சியின் முக்கிய கலைவர்களில் ஒருவரும், செஞ்சேணைய உருவாக்கியருமான தோழர் வியோன்ட்ரொஸ்கி 1940 ஆகஸ்ட் 20ம் திகதி ஸ்டாலின் ஏஜன்டிஓல் படுகொலைசெய்யப்பட்டார். அவரைக் கொலைசெய்ததில் அவரின் தந்தையர்கள் வழிநடவிலினை, நிரந்தரப்புரட்சித்தீர்தவம், ஸ்டாலின்-சமூகிகாரிகளின் ஆட்சிநடக்கும் நாட்களில் ஜனநாயகநீரிகான அரசியல் புரட்சி ஆகியவை எல்லாம் இன்றவரலாற்று ரீதியாக மெய்யியக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தப்புரட்சிகர மாற்றங்களில் தோழர் வியோன்ட்ரொஸ்கி "வாழ்கின்றார்".

ட்ரொஸ்கியின் கட்டுரைகள் பிரசுரம்

மாஸ்கோ, ஆக. 17, ஜோசப் ஸ்டாலினினால் அஞ்ஞா தவாசத்துக்கு அனுப்பப்பட்டு பின்னர் கொலை செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் வியோன்ட்ரொஸ்கியின் படைப்புகளை உத்தியோகபூர்வ சோவியத் சஞ்சிகையொன்று 66 வருடங்களின் பின் முதல்தடவையாக வியாழக்கிழமை பிரசுரித்திருக்கின்றது.

சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தினசரியான பிராவ்டாவினால் 1923 இல் பிரசுரிக்கப்பட்ட "புதிய பாதை" (த நியூ கோர்ஸ்) என்றகட்டுரைகள் மொலொடோய் கொமினிஸ்ட் (இளம் கம்யூனிஸ்ட்) சஞ்சிகை-பிரசுரித்துள்ளது.

இக்கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளமையை சீர்திருத்தங்களுக்கு எதிராக செயற்படும் கட்சிக்கடும் போக்காளர்களுக்கெதிரான போராட்டத்தில் பயன்படுத்துவதற்கான கொட்பச்சேவின் முயற்சியாகவும் ட்ரொஸ்கியை புனருத்தாரணம் செய்வதை நோக்கிய தொடர் முயற்சிகளின் ஒரு அங்கமாகவும் அவதானிகள் கருதுகின்றார்கள்.

நீக்காருவால் நிரந்தரப் புரட்சி

சுமீட்டு

ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் நிலைமையி் பொருளாதாரத் திலிருந்து முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்திற்கு வளர்ச்சி யடையாத பின்தங்கிய நாடுகளில் ஏகாதிபத்திய அரவணைப் பில் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கங்களிலிருந்து தோன்றிய தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கங்களிலுல் பூரணவளர்ச்சி பெற்ற முத லாளித்துவப் பொருளாதாரத்தையோ அல்லது ஜனநாயக த்தையோ உருவாக்க முடியாதென்பதையும், ஏகாதிபத்திய ங்களுக்குக்கிரான தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களை யும் அரைநிலப்பிரபுத்துவ சர்வதிகாரங்களுக்குக்கிரான ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டங்களையும் முன்னெடுப்ப தற்கு அவை வலுநிறவையாகவே இருக்கின்றன என்பதை நிரந்தரப்புரட்சித்தத்துவம் விளக்குகின்றது.

மறக்கப்பட்ட தமது உரிமைகளுக்காக போராட்டங்களை முன்னெடுக்கும் தேசத்திப் பாட்டாளி வர்க்கங்களே சர்வதி காரங்களுக்குக்கிராகவும் ஏகாதிபத்தியங்களுக்குக்கிராகவும் போராட்டங்களை முன்னெடுக்கக் கூடிய தகமைவாய்ந்த வையாக இருக்கின்றன. முதலாளித்துவ ஜனநாயகக்கடமைக் ளான தேசவிடுதலைக்காகவும் ஜனநாயகத்திற்காகவும்

போராட்டங்களை முன்னெடுக்கும் பாட்டாளிவர்க்கட்ச்சக்தி
களை, முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தையோ அல்லது பொருளா
தாரத்தையோ உருவாக்குவதுடன் நிகரவிடுவதில்லை, அவை
தொடர்ந்து பாட்டாளிவர்க்க சரிவதிகாரத்திற்கான நிர
ந்தரப்பூரட்சியைத் தொடருகின்றன.

ருசியப்பூரட்சியிலிருந்து . . . . நிக்கரகுவாப்பூரட்சியை
இந்த நிரந்தரப்பூரட்சித்தத்துவம் மீண்டும் மீண்டும் நிரூபி
க்கப்பட்டு வருகின்றன.

கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக தனது பூரட்சிகர வெற்றிகளைப்
பாசுகாப்பதற்காக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துடன்
மோதிக் கொண்டிருக்கும் நிக்கரகுவாவின் வரலாறு ஒவ்
வொரு பூரட்சிவாதிக் குடும் பலபாடங்களைக் கற்றுத்தருகி
யுள்ளது.

வரலாற்றுப்பின்னி.

19ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே நிக்கரகுவாவின் இயற்கை வள
ங்களை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் சுரண்டி இலாபம் பெறு
திக் கொண்டிருந்தது. இந்தச் சுரண்டல்களினால் அதிகம் பாதி
க்கப்பட்ட கிராம விவசாயக்களிடம் அதிகமான அமெரி
க்க எதிர்ப்புணர்வுகள் ஊறியிருந்தன. இதன் விளைவாக ஆதி
காங்கே தோன்றிய எதிர்ப்புக் கிார்ச்சிகளை அடக்குவதற்
காக அமெரிக்க சிப்பாய்கள் நிக்கரகுவாவிற்குக் கொண்

புவரப்பிட்டாரிகள். இந்த அமெரிக்க சிபிபாய்களுடன்

அமெரிக்காவில் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட தேசியகாவல் படையினரும் மக்களை ஒருக்குவதற்குப் பாவிக்கப்பட்டனர்.

1924இல் இந்த ஒருக்குறைகளுக்கெதிரான விவசாயிகளின் போராட்டங்களை ஆகஸ்டோ சீசர் சண்டிதே தலைமதாங்கி நடத்தினார். மக்களின் எதிர்ப்புப் போராட்டங்களிலிருந்து விலகிக்கொள்வதாக நடத்திய அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தனது படைகளை மீள்பெற்றுக்கொண்டு தங்களுடைய பிரதிநிதியான அனஸிராசியோ சமோசாவை தேசியகாவற்படைகளின் தலைவனாக நியமித்தார்கள். அனஸிராசியோ சமோசாவின் நயவஞ்சகத்தினால் ஆகஸ்டோ சீசர் சண்டிதேவும் அவரது தோழர்க்கும் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

1936ல் அனஸிராசியோ சமோசா போலித்தேர்தல் மூலம் தன்னை சகல அதிகாரங்கும் கொண்ட ஜனாதிபதியாக்கிக் கொண்டான். தனது சர்வதிகாரத்திற்கு ஜனநாயக மூலம் புகுவதற்காக நிலவுடமைவாதிகளின் பழமைவாதக்கட்சியை எதிர்த்துக் கட்சியாக இயங்க அனுமதித்தான். ஆனால் சமோசாவின் குடும்பத்தின் ஆதிக்கம் அவனுடைய ஸ்பரல் (மிதவாத) கட்சியினரும், அரசியந்திரத்தின் சகல பரகடிகளிலும், தேசியகாவற்படையினரும் வியாபித்திருந்தது.

யொருளாதாரப்பின்னணி

ஏகாதிபத்தியச் சந்தைகளில் தங்கியிருந்த விவசாய உற்பத்தி

திகளிலும் குடிசைத் தொழில்களிலும் தங்கியிருந்த பெருமளவு ஏழை விவசாயிகளையும் அவர்களைச் சுரண்டும் நிலவுடமையாளர்கள், மற்றும் முதலாளிகளின் நலன்களைப் பேணும் சமூக பொருளாதார அமைப்பையும் கொண்ட நாடாகவிருந்தது நிகராகுவா. கோப்பி, காலைநடை, சீனி ஆகியவை நாட்டின் பிரதான உற்பத்திகளாகவிருந்தன.

இரண்டாவது உலகமகாயுத்தத்தின் பின்பு முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்கு அவசியமான மின்சாரம், பெரும் கெடுக்கிகள், சிறை முகங்கள், வங்கிகள் ஆகியவை நிகராகுவாவில் அமைக்கப்பட்டன. 1950 இல் உலகச்சந்தைக்கான பருத்தி உற்பத்தி பெருமளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. உணவு மற்றும் தானியங்களின் உற்பத்திகளில் ஈடுபட்டிருந்த விவசாயிகளின் நிலங்களை பருத்தி உற்பத்திக்காக ஒப்பகரிக்கப்பட்டன. நிலமிழந்த விவசாயிகள் கிராமிய கூலிஉழைப்பாளிகளாக மாற்றப்பட்டனர், பலர் வேலை தேடி நகரங்களுக்குச் சென்றனர். ஏற்றுமதி விவசாய உற்பத்தியுடன் மற்றைய சேவைகளும், உணவு ஏற்றுமதி, சூனி, கிருமிநாசினி, பசுளை, ஆகிய ஏற்றுமதிக்கான உற்பத்திகளுடன் வெளிநாட்டு மூலதனத்துடன் சில இறுதிவேலைப்பாடுகளைச் செய்துள்ள ஏற்றுமதி செய்யும் இயந்திரத்தொழில்களும் வளர்ந்தன. இந்த ஏற்றுமதி உற்பத்தி சிலருக்குச் செல்வத்தைக் கட்டும், பலருக்கு வறுமையையும் கொடுக்கும் சமனற்ற வளர்ச்சியையே ஏற்படுத்தியது.

தலைநகரான மானகுவாவில் குறைந்த கலியில் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டும் சுதந்திர வர்த்தக வலையம் உருவாக்கப்பட்டது. 85%மான சிற தொழில்கள் தலைநகரிலேயே ஊதாபிக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் பலவீனமாக இருந்தாலும் ஊதாபனப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். 1972ல் ஏற்பட்ட பழித்திரச்சிக்குப்பின் கட்டடத்தொழிலாளர்களின் தொகையும் அதிகரித்தது. 1978ல் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருந்த 700,000 மக்களில் 100,000 பேர் தொழில்களில் வேலைசெய்த தொழிலாளர்களாக இருந்தனர். நகரப்பகுதிகளிலுள்ள சனத்தொகை 1970 இல் இருந்த 1978 வரை 50%தான் உயர்ந்தது. நாட்டின் சனத்தொகை 2,400,000 ஆக இருந்த பொழுது நகரப்பகுதிகளில் 1,265,000 மக்கள் வாழ்ந்தனர். இது தொழிலாளர்களின் பெருக்கத்தை மட்டும் காட்டவில்லை. நகரங்களை அண்டி வாழ்ந் வேலையற்றோர், ஊரைப்பாட்டாளிகள் ஆகியோரும் இதில் அடங்குவார்கள். விவசாயக் கலிகளாக வேலைசெய்த 300000 பேர்களில் பெரும்பாலோர் பெண்களும் பிள்ளைகளுமாக இருந்தனர். இவர்கள் அதீதமான சுரண்டல்களுள்ளாகியிருந்தார்கள். பருத்தி உற்பத்தியால் வளமற்ற நிலங்களுக்கு உணவு உற்பத்தியாளர்கள் தள்ளப்பட்டதால் உணவு உற்பத்தியில் பெரும்

பாதிப்புகள் ஏற்பட்டன. இது மக்கள் மத்தியில் போசாகி கிணமையையும் வறமைமையையும் பட்டினமையும் உருவாக்கியது.

வர்க்க உள்முறைப்பாடுகள்

மொத்த சனத்தொகையில் 1.5% மாக இருந்த நில உடைய யாளர்களிடமிட 41.2% மான வளமான நிலங்கள் இருந்தன. இதில் 25%க்கும் மேலான நிலத்தை சமோசாவின குடும்பத்தினர் தமக்குச் சொந்தமாக வைத்திருந்தனர். மறுபுறத்தில் 78.2% மான விவசாயிகளிடமிட 17.7% மான நிலங்களே பயிற் செறிவதற்காக இருந்தது. இவை அனேகமாக வளமற்ற நிலங்களாக இருந்ததால் பெரும்பாலானவர்கள் தமது உடலளைய பிழலேயே சீவியம் நடத்த வேண்டியவர்களாக இருந்தனர். நாட்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சியில் தேசிய முதலாளிகள் தமது இலாபங்களைப் பெருக்கவும், தொழில் துறை, விவசாயம், வணிகங்கள் ஆகியவற்றில் தமது செல்வாக்கை எதிரமாகவும் முயற்சிகள் செய்தனர். ஆனால் அரசாங்கத்தினால் சமோசா குடும்பத்தினருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அமிதமான சலுகைகளை முதலாளிகளுக்குக்கிடையில் முறைப்பாடுகளைத் தோற்றவித்தது. அமெரிக்க மூலதனத்தினால் அமெரிக்க கலாச்சாரமும் நாட்டில் கல்வி, கலை, கலாச்சாரங்களை மேலும் சீரழித்தது. முதலாளிவர்க்கத்தினர் சமோசாவின குடும்பத்தினரின் செல்வாக்கை எதிர்த்தாலும் மக்களைக் கரண்ட வசதி செய்யும் பொருளாதார அமைப்பையோ அல்லது பாட்டா

ளிகளை ஒடுக்கும் அரசையோ அதன் தேசியகாவற்படைகளின் ஒடுக்குமுறைகளையோ மாற்ற விரும்பவிற்பனைத் தமது இலாபத்திற்கு இடையூறுக இருக்கும் சமோசாவை அகற்றுவதுதான் அவர்களின் அரசியலாக இருந்தது.

1967ல் முதலாளித்துவ எதிர்ப்புக்களைச் சமாளிப்பதற்காக அண்டாசியோ சமோசா காசியா வின் மகனான அண்டாசியோ சமோசா டெபெலே ஒரு ஊழல் மிகுந்த தேர்தல் மூலம் தன்னை ஜனநாயகத்திற்குக் கொண்டுவந்தார். ஆனால் தொடர்ந்த பொருளாதாரக்குழப்பங்களையும் மக்கள் எழுச்சிகளையும் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. உலக சந்தையில் குழப்பநிலைமைகளில் ஊர் விவசாய அழிவுகளால் ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் சீர்குலைவுகளைச் சமாளிக்கவும் தமது இலாயங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும் "மாபியா" சர்வதிகார ஆட்சிமுறை மக்கள் மீது கட்டவிடுத்த விடப்பட்டது. 1972ல் ஏற்பட்ட பூமிஅதிரச்சி நிலைமைகளை மேலும் மோசமாக்கியது.

1969க்கும் 1974க்குமிடையில் தலைநகரான மானுவாவில் 34%மான தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன. 1974-1975ல் தேசிய உற்பத்தி 2.2%மாக உயர்ந்ததாக அரசு கூறியது, ஆனால் சனத்தொகைப் பெருக்கத்தின் ஒப்பீடும் பொருள், அது பூச்சியத்திற்கும் கீழான வளர்ச்சியை, உண்மையில் பெரும் வீழ்ச்சியையே காட்டியது.

சமோசாவின் சர்வதிகார ஆட்சி மக்களிடமிருந்தும் மற்றைய தேசியமுதலாளித்துவ சக்திகளிடமிருந்தும் தலைமையி

பட்டுக்கொண்டிருந்தது. தேசிய முதலாளித்துவ சக்திகள் வெகுஜன எழுச்சிகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திக்கொண்டு சமோசாவை வெளியேற்றியயின் தமது வர்க்கநலன்களைப் பாதுகாக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தன.

சண்டிவிட்டா தேசிய விடுதலை முன்னணி.

1927ல் இருந்து 1933 வரை ஆகஸ்டோ சீசர் சண்டிவிட்டா தலைமையிலான ஆயுதப்போராட்டம் சர்வதிகாரத்திற்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்குமெதிராகவே அமைந்திருந்தது. நிகரருவா: ஆளுமவர்க்களின் அதிகாரங்களெல்லாம் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திடமே தங்கியிருந்ததால், ஆளுமவர்க்கள்களுக்கெதிரான போராட்டங்களெல்லாம் ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிரான போராட்டங்களாகவே அமைந்திருந்தன.

1934ல் ஆகஸ்டோ சீசர் சண்டிவிட்டா கொலை செய்யப்பட்ட பின் 1956 காலப்பகுதி வரைக்கும் போராட்டங்களில் பின்னடைவுகள் ஏற்பட்டிருந்தன. ஒருக்குமுறைகளுக்கெதிராக ஆங்காங்கே மக்கள் எழுச்சிகள் ஏற்பட்டாலும் முறையான வழிகாட்டலின்றி அவை தடுமாறிக் கொண்டிருந்தன. மக்களை சரியான போராட்டப்பாதையில் இட்டுச்செல்லக் கூடிய ஒரு அரசியல் தலைமையே அவசியமாக இருந்தது.

நாட்டின் இவ்வாறான புறநிலைக்காரணிகளினாலும் வெற்றிபெற்ற சிபுபாடிபுரட்சியின் தாக்கத்தினாலும், 1961ம் ஆண்டு ஜூலை

மாதம் சனவரியில்தான் தேசிய விடுதலை முன்னணி உருவாக்கப் பட்டது. நிக்ரகுவா சோசலிசக் கட்சியினருடன் வெளியேறிய கார்டிலோஸ், பொலிசேக, தொழிலாளர் போர்டுகள் ஆகியோர்கள் தலமை தாங்கினார்கள்.

முன்னணியின் நோக்கங்கள் பற்றிக் கூறுகையில், கார்டிலோஸ் பொலிசேக, "... சீர்திருத்தவாத முதலாளித்துவ தலமைக களுக்குப்பதிலாக மக்கள் தலமையை உருவாக்குவது எமது இயக்கத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அதன் பிரதிநிதிகளுக்கும் எதிரான போராட்டத்தை தொழிலாளர்களிடமிடும் விவசாயிகளிடமிடும் முன்னெடுக்க முடிபுமென நாம் நம்பினோம். தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் போராட்டத்தின் அடித்தளமாக இருந்த வேளையில், நிக்ரகுவாவின் சமூக பொருளாதார அரசியல் சூழ்நிலைகளில் ஆடிதற்போராட்டத்தின் மூலமே புரட்சிகரமான சமூகமாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடிபுமென்பதில் நாம் உறுதியாக இருந்தோம்" என விளக்கினார்.

சனவரியில்தான் முன்னணியின் ஆடிதற்போராட்டம் கோகோ ஆற்றப்பகுதியில் 1963ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பநடவடிகைகள் தோல்விகளிலேயே முடிவடைந்தன. ஆனால் இந்தத்தோல்விகள் அடிலிருத்திக்கான பாடங்களாக அமைந்தன. இதன் விளைவாக கிராமப்புறங்களில் நகரங்களிலும் போராடிகளுக்கு ஆதரவான தளங்களை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டனர். இரகசிய அமைப்புகளும், சிறு பயிற்சிப்பள்ளிக்கூடங்களும்

உருவாகின. சகீடணிடா பிரசார வெளியீடுகள் மக்கள் மத்தியில் விநியோகிக்கப்பட்டன.

இவ்வாறான வெகுசனத்தொடர்புகள் மூலம் நகரங்களை அண்டிய பகுதிகளிலும், தொழிற்சாலைகளிலும், மாணவர்கள் மத்தியிலும் ஆதரவான தளங்களை உருவாகின. கிராமிய சங்கங்களில் ஆதரவாளர்கள் பெருகினார்கள். சகீடணிடா வெகுசன அமைப்புகளான மக்களின் பிரச்சனை குழுக்களும், புரட்சிகரமானவர் சங்கமும் உருவாக்கப்பட்டன. குடியரசு இயக்கங்களும் நிகரகுவா சோசலிசக்கட்சியுடனும் வைத்திருந்த தற்காலிக கூட்டுக்களும் பிரசாரத்திற்கு உதவின.

சகீடணிடா இயக்கம் தனது அரசியல் கிட்டத்தின் அடிப்படைகளையும் இக்காலத்திலேயே தீர்மானிக்க ஆரம்பித்தது. "போகோ" சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையிலான ஆயுதப்போராட்டங்களிலும் தமது விமர்சனங்களை முன்வைத்தனர். மக்களின் தொடர்புகளற்ற ஆயுதம் தாங்கிய குழுக்களின் 'கெரிலா'த்தாக்குதல்கள் மூலம் சமூகமாற்றத்திற்கான புரட்சிகர போராட்டங்களில் வெற்றிபெற முடியுமென்ற நம்பிக்கை கீழ்ப்பாடிப்புரட்சியின் பின்பு, எழுத்தாளன் ரெஜினா டாப்ரேயின் "புரட்சியின் புரட்சி" என்ற நூலின் பிரசாரத்தினால் வத்தினி அமெரிக்காவில் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தது. காரிலோஸ் பொஸ்சேக்யும் அவரது தோழர்களும் அனுபவரீதியாக இந்தச் சித்தாந்தத்தை விமர்சித்தனாள் மக்கள்.

பங்களிப்புகள் கூடிய ஒரு ஆயுதப்போராட்டத்திற்கான வழி முறைகளையும் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

மக்கள் மத்தியில் தமது அரசியல் வேலைகளை ஆரம்பித்த சண்டிஸ்டா முன்னணியினர் அவர்களின் அன்றாடத் தேவைகளுக்கான போராட்டங்களிலும் பங்குகொண்டனர். வாழ்க்கைத்தரம், குடிதண்ணீர், மின்சாரம், வைத்தியவசதிகள் ஆகியவற்றிற்கான போராட்டங்களில் பங்குகொண்டனர். இவைகள் தான் தங்களுடைய இறதி இலக்கு என்ற தவறுகளுள் அவர்கள் விழுந்தாவிடுவதை. மக்கள் மத்தியிலிருந்து சிறந்த போராளிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும், அவர்களுக்கு அமைப்பாகுதலின் அவசியத்தை உணர்த்துவதற்கும் சண்டிஸ்டா முன்னணியினர் இந்தப்போராட்டங்களைப் பாவித்தனர். சிறைக்கைதிகளை விடுவிக்க எடுக்கப்பட்ட வெகுசனப்போராட்டங்களின் மூலம் உணர்வுள்ள சிறைத் தவமானவர்களுடன் தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1973களில் தொழிற்சங்க அமைப்புகளிலும் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

1970ல் இருந்து 1974 டிசம்பர் வரை இப்படியான அமைதியான மக்கள் சக்தி சேர்க்கும் காலமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

கூடலோவின் மாளிகையில் முற்றுகை

1974 டிசம்பர் 24ம் திகதி சமோசாவின் ஆதரவாளான ஜோசேமாரியா கூடலோ அமெரிக்கன் துவருக்கு தனது

மாளிகையின் விருந்துபசாரம் நடத்தினார். சனிடின் டாப் போராளிகள் இந்த மாளிகையை முற்றுகையிட்டு 30 க்கும் மேற்பட்ட மந்திரிகளையும் சமோசா ஆதரவாளர்களையும் பனயக்கைதிகளாக்கினார்.

ஆரசியல் கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும், சனிடின் டா முன்னியினர்களைப் புரட்சிகர அரசியல் அறிக்கைகள் நாட்டின் வாழ்வு, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைகள் ஆகியற்றில் வெளியிடப்பட வேண்டும், 10 லட்சம் டாலர்க்கும் கைதிகளையும் போராளிகளையும் சிபுபாவிற்கு ஏற்றிக்கொண்டு செல்வதற்கு விமானமும் தரப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளை போராளிகள் முன்வைத்தனர்.

முன்று நாட்கள் நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளின் பின் சமோசா கோரிக்கைகளுக்குச் சம்மதித்தான். இந்த நடவடிக்கை சனிடின் டா முன்னியினருக்கு பெரும் பிரசார வெற்றியாகவும் சர்வதேச ஆவதானத்தைப்பெற்ற நடவடிக்கையாகவும் அமைந்தது. சமோசாவின் சர்வதிகாரத்தை எதிர்த்துப் போராடக்கூடிய சகிதி சனிடின் டா முன்னியினர்கள் என்பதையும் மக்களுக்கு உணர்த்தியது.

1975 களில் பரவலான போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. சர்வதிகாரத்தின் ஒருங்குணைகரும் அதிகரித்தன.

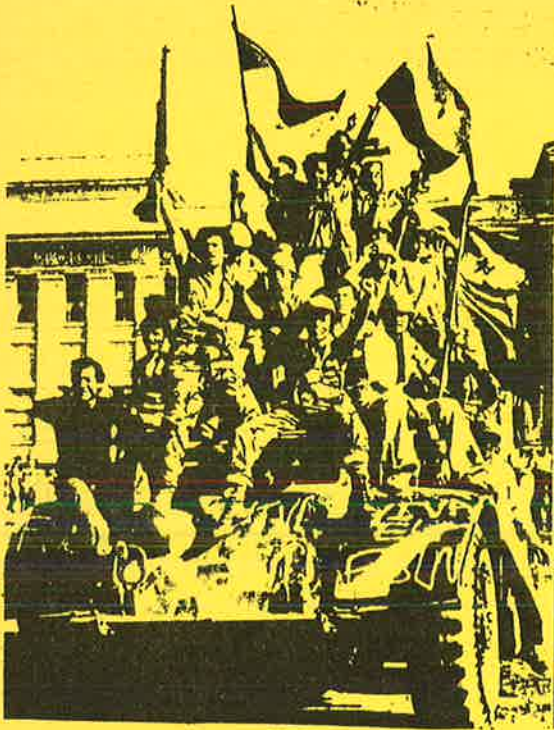
முன்னியின் தலைவர்களான கார்லோஸ் பெரான்சேசு, எருஅ-ரிடோ கொளிறுடி ஆசியோஸ் களத்தில் மடிந்தனர். இதை

தொடர்ந்து பல போராளிகளின் இழப்புகளை தொடர்ந்து
தன. போராட்டத்தின் அவசியத்தினால் ஏற்பட்ட தொழிலாளர்
ஆகும் மலைகள், காடுகள், நகரங்கள் எனப்பிரிந்தும் தவித்
தும் வாழ்ந்த போராளிகள் மத்தியில் அவர் அவர்களின் அது
பல அடிப்படைகளினால் வேறு காரணிகளினால் வெவ்வேறு
கருத்துக்களை ஆட்டங்கள் உருவாக்கின.

முன்னையின் வளர்ச்சியின் இந்த வேறுபட்ட கருத்துக்குழுக்க
களுக்கிடையில் நடைபெற்ற விவாதங்கூடும் கூர்மையடைந்தன.
இக்குழுக்களுக்கிடையே கருத்தினேற்பாடுகள் சர்வதிகாரத்தி
ற்கெதிரான போராட்டத்தின் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய வழி
முறைகள் பற்றியவையாகவே இருந்தன. ஆடிதற்போராட்டம்,
வெகுசனங்களை அணுகிவிட்டல், நகரப்பகுதித்தொழிலாளர்களை
அணுகிவிட்டல், விவசாயிகளின் பங்கு, குட்டிமுதலாளித்துவசக்தி
கள் மத்தியில் ஏற்படும் முற்போக்கான கருத்து மாற்றங்கள்,
முதலாளித்துவக்கட்சிகளுடனான ஒப்பந்தங்கள் ஆகியவை பற்றி
யதாக இருந்தன.

'நடைகால' மக்கள் போராட்டக்குழுவும் 'பாட்டாளிவற்
கியப் போராட்டக்குழு'வும் தம்மை மார்க்சியக்குழுக்கள்
என அழைத்துக் கொண்டன. 'நடைகால' மக்கள் போராட்ட
த்தில் நம்பிக்கை. கொண்டிருந்த குழுவினர் சில மற்றம் விய
ட்டும் ஆசிய நாடுகளின் அனுபவங்களை முன்மாதிரியாகக்
கொள்ள வேண்டுமென விருமியினர். விருதலைப் போராட்ட
மானது சிராமிகளின் பலமான தளங்களைக் கொண்டிருக்க

மேலே....
சரிவதினரி சிவராசு
 1979 ஜூலை 19
 சனியனிடா போராளி
 சக்தி மாண்புலா நகருக்
 குள் பவறிநிக் கோசநி
 அருடநி பிரவேசிக்கின்ற
 ட்சுவ.

கவேலுமெனையி, அந்தர்பலதலுடவி நகரங்களைச் சூழ்நி
 தீர்க்கமான காக்குதலைகளை மேற்கொள்ளுவதில் மூலம் அதி
 காரத்தைக் கைப்பற்ற முடியுமெனையி நம்புபவர்கள்.

‘பாட்டாளி வர்க்கக்குழு’ வினர் நகரங்களிலும் அதனை அண்
 மித்த பகுதிகளிலும் வாழும் தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள்,
 பெண்கள் இயக்கத்தினர் மத்தியில் தயாரிப்பு வேலைகளைச்
 செய்வதைப் பிரதானமாகக் கருதினர். இவ்வாறு செய்யப்ப
 டும் தயாரிப்புகளுடன் ஏற்படும் மக்கள் எழுச்சியும், சனியனி
 டிடாப் போராளிகளின் காக்குதல்களும் அதிகாரத்தைக்

கைப்பற்ற உதவுமென நமியூரர்கள். இவர்கள் முதலாளித்துவக் கட்சிகளுடன் செங்குகொள்ளப்பட்ட சகல ஒப்பந்தங்களையும் எதிர்த்துடன் அதிகொளிகையைப் பின்பற்றிய முன்னாள் குழு வினரான 'ரெசிரூராண்டி' சை கருமையாக விமர்சனம் செய்தனர்.

முன்னாள் குழுவினரான 'ரெசிரூராண்டி' அதிகமான ஆயுத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதுடன் முதலாளித்துவ எதிர்த்தகட்சிகளுடனும் உறவுகள் வைத்திருந்தனர். இவர்களுடைய குழுவினரையே அதிகமான அடிகத்தவர்கள் இருந்தனர்.

இவ்வாறான கருத்து வித்தியாசங்கள் இருந்த போதிலும் தமது இயக்கமாக சண்டிண்டா தேசிய விடுதலை முன்னணியைக் கட்டி வளர்ப்பதில் ஒற்றுமையாக இருந்தனர். அவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட அரசியல் விவாதங்கள் முன்னணியின் அரசியல் வளர்ச்சிக்கு உறுதியாக இருந்தன.

சண்டிண்டா முன்னணியின் ஆரம்ப தலைவர்களில் ஒருவரான தோமஸ் போர்கே, முன்னணியின் நிலவிய இந்தக்கருத்து வித்தியாசங்களையும் விவாதங்களையும், பற்றிக்குறிப்பிடுகையில் பின்வருமாறு விபரித்தள்ளார், "இந்த அடிப்படைகளை ஆய்வு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். பரவலாகப்பிரிந்து இயங்கிய எமது தொழில்களுக்கு ஏற்பட்ட தனித்துவமான அடிப்படைகளிலும் இந்தக் கருத்து வித்தியாசங்கள் ஏற்பட்டன என நாம் எண்ணினோம். கருத்து வித்தியாசங்களிலும் புரட்சி

தோமஸ் போர்கே

யின் தன்மை பாதிக்கப்படவில்லை, வேற்றமைகள் மத்தியிலும் நாம் ஐக்கியப்பட்டிருந்தோம். இதனால் நிகரவுவாப்புரட்சியாளர்கள், லக்தீன் அமெரிக்க மக்களுக்கு அரசியல் அனுபவ முகிர்ச்சியென்றால் என்ன என்பதற்கு உதாரணமாக விளங்கினார்கள்.

எமது சரித்திரத்தில் ஒரு காலத்தில் எம்முள் கருதினவேற்றமைகள் இருந்தன. இருந்தும் எமது அரசியல் முகிர்ச்சியினால் ஐக்கியப்பட்டும் போராட முடிந்தது. இதுவே மிக முக்கியமான விடயமாகும். வரலாற்று மாற்றங்களை முரண்பாடுகள் ஊடாகவே வளர்ச்சி பெறுகின்றன என்பதையும், அரசியல் இயக்கமானது வர்க்கம் போராட்டத்திற்கான கருவியாகி என்பதையும் உணராதவர்கள்தான், இந்தக் கருத்து வேற்றமைகளின் விளைவாக சனினிஷ்டா முன்னணி கோண்டுகளாகப் பிரிந்து, கலித்தனி மோதல்கள் எனும் வெகுசனப்போராட்டத்தை சிலுவியினப்படுத்தி சர்வதிகாரத்தின்மீது எந்தவித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்த மாட்டார்கள் என்றென்று எண்ணினார்கள். . . . . மூன்று அரசியல் கருத்துடையவர்களும் 'சனினிஷ்டா தேசிய விடுதலை முன்னணி' என்ற பெயரிலேயே இயங்கினார்கள். "சுதந்திரத்தாயகம், அல்லது மரணம்" என்ற கோசத்தினால் அவர்கள் ஐக்கியப்பட்டிருந்தார்கள்.

ஒரே களத்தில் போரிட்டு ஒன்றாகவே இரத்தம் சிந்தினார்கள்.
 . . . மக்கள் ஒரு 'சுண்டிண்டா தேசிய விடுவை முன்னி'
 யையே அறிந்திருந்தார்கள். . . "

1978ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10ம் திகதி 'லாபிஹேசா'
 என்ற தினசரிப் பத்திரிகையில் ஆசிரியரான பெட்ரோ ஜோக்சிம்
 சமோரூ, சமோசாவின் சர்வதிகாரஅரசினால் படுகொலை
 செய்யப்பட்டான். இதனால் முதலாளித்துவ எதிர்த்தகட்சிகளும்,
 ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் சமோசாவிற்குப் பதிலாக ஆளும்
 வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியாக பதவிக்குக் கொண்டுவர இருந்த
 ஒருவனை இழந்தனர்.

1974ல் இருந்த பெட்ரோ ஜோக்சிம் சமோரூ, முதலாளித்துவ
 கட்சிகளின் பெரும் பகுதியினரை, 'விடுதலைக்கான ஜனநாயக
 முன்னணி' என்ற அமைப்புகளின் கொண்டுவந்திருந்தான்.

'லாபிஹேசா' பத்திரிகை மூலமாக சமோசாவின் சர்வ
 திகாரத்திற்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்குகொண்டிருந்த
 ஜோக்சிம் சமோரூ, சமோசாவிற்குப் பதிலாக முதலா
 னித்துவத்திற்குத் தலைமையகிக்க கூடியவனாக இருந்தான். அவன்
 டைய கொலை முதலாளித்துவத் தலைமையகனைக் குழிப்பதில்
 ஆழத்திய ஊடல் வெகுசனப்போராட்டங்களுக்கு புதிய உத்வே
 கத்தையும் அளித்தது.

விடுதலைக்கான ஜனநாயக முன்னணி (UDEL), ஜனவரி 24ம்

அகதி ஒரு தொழில்கொள்வோர் (முதலாளிகள்) வேலைநிறுத்தத்திற்கு அழைப்புவிடுத்தது. இதனால் தொழிலிறையங்கள் உதயிதமடைந்தன. நிலஉடமையாளர்களின் பழமைவாதக்கட்சி சமோசாவின் மிதவாதக்கட்சியுடனான தொடர்புகளைக் கண்டித்தது கொண்டது. ராணுவ ஒருக்குறைகளுக்கும் மீறி மட்டகலிபாவியம், மானகுவாவியம் மக்களின் உரிவலங்கள் நடைபெற்றன. சனிடிர்டா முன்னி இந்த உரிவலங்களில் அரசியலரீதியாகக் கலந்துகொண்டது.

பெர்ரவரி மாதத்தில் சிரனடா, நிவாண்டி ஆசிய இடங்களில் சனிடிர்டா ஆழ்தம் போராளிகள் தேசிய காவற்படைத்தளங்கள் மீது பாரிய தாக்குதலைகளை மேற்கொண்டனர். மாசயா, வியோன் ஆசிய பகுதிகளில் மக்களின் ஆழ்தளமுச்சிகள் ஏற்பட்டன. இவற்றடை சனிடிர்டா தேசிய விடுதலை முன்னணியினருக்கு மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுவந்த செல்வாக்கும் முதலாளித்துவத் தலைமைகளை கதிகலங்க வைத்தன. வெகுசன எழுச்சிகளையும் புரட்சிகரஇயக்கத்தின் வளர்ச்சியையும் கட்டுப்படுத்த, முதலாளித்துவ தலைமை சமோசாவின் சர்வதிகாரத்தைப் பேசுவார்த்தை மூலமாக அகற்றும் நடவடிக்கைகளை எடுப்பது ஆரம்பித்தனர்.

1978 ஜூலை மாதம் பரந்தபட்ட ஜக்சிய முன்னி (FAO) ஒன்ற உருவாக்கப்பட்டது. நிக்கரகுவா ஜனநாயக முன்னி, விடுதலைக்கான ஜனநாயக முன்னி, பவிவிருவரி (முக்சிய பிரஜைகரும், புத்தஜீவிகரும் அடங்கிய) குழு ஆசியவை

இணைந்திருந்தன. பன்னிருவரும் குழுவுடன் சனடிஷிப்டா முன்னி யிலுள்ள 'ரெசிரூராஸ்' குழுவினர் தொடர்புகள் வைத்தி ருந்தனர். இந்த முயற்சிகளுக்கு மத்தியின் கத்தோலிக்ககிறு க்சபை சர்வதிகாரி சமோசா பதவி விலக வேண்டுமென கோரிக்கை விடுத்தது. ஆனால் சர்வதிகாரி சமோசா எந் தவிதமான கோரிக்கைகளுக்கும் செவிமடுக்காத தனது ஐட்சியநடத்திக் கொண்டிருந்தான்.

தேசிய மாளிகை முற்றுகை.

1976 ஆகஸ்ட் மாதம் 22ம் திகதி மாணவாவிணுள்ள 'தேசியமாளிகை' கை சனடிஷிப்டாப் போராளிகள் கைப் பற்றி அங்கு கடியிருந்த சமோசா அரசாங்கத்தின் பிரதி நிதிகளும் பணயக்கைதிகளாக்கிளர்கள்.

அரசியல் கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும், சனடி ஷிப்டா முன்னியின் அறிக்கைகளை வாளுவியியம் தொலைக் காட்சியிலும் வாசிக்கப்பட வேண்டும், அப்பொழுது வேலை நிறுத்தம் செயது கொண்டிருந்த ஐபத்திரித் தொழிலாள ர்களின் கோரிக்கைகளை அங்கிரிக்கப்பட வேண்டும், கைதி க்கும் போராளிக்கும் வெளியேறுவதற்கான விமானம், நூறு லட்சம் டாலர்கள், அத்குடன் 'தேசியமாளிகை' யைஊழித் -த 300 மீட்டருக்குள் தேசியகாவற்படையினர் இருக்கக்கூ டாது என்ற கோரிக்கைகளை முன்வைத்தனர்.

சமோசா பேச்சு வார்த்தைகளை இழுத்தடித்தான். 'தேசிய

மாளிகை 'மீது' அரசாவிமானங்கள் குண்டுகளை வீசின சமோசா கோரிக்கைகளுக்கு சமமதிக்கா விட்டால் பணயக்கைசிகள் ஒவ்வொருவராகக் கொலைப்படுவார்கள் எனப் போராளிகள் அறிவித்தனர். தேசிய மாளிகையினர் சிக்கிய பெண்களும் பிள்ளைகளும் வெளியேற அனுமதிக்கப்பட்டனர். 24ம் திகதி சமோசா கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஊரடங்குச்சட்டம் அமுலில் இருந்த போதிலும் போராளிகளும், விடுதலை பெற்ற கைதிகளும் விமானநிலையத்திற்குச் சென்ற பாதையோரங்களில் மக்கள் குழுமிக்கிற கரகோசம் செய்கு அவர்களை வாந்தித்தீர்கள்.

சர்வதிகாரத்திற்கெதிரான போராட்டத்தை சண்டிண்டா முன்னணியிலேயே நடத்த முடியுமென மக்கள் உணர்ந்தனர். மக்களை தம்பாலை இழுப்பதற்காக முதலாளிகளாவ 'பரந்த' பட்ட முன்னணி' 25ம் திகதி முதலாளிகள் வேலைநிறுத்தம் ஒன்றுக்கு அழைப்புவிடுத்தது. இந்தக்கதவடைப்புகளை மக்களையும் தொழிலாளர்களையும் வெகுவாகப்பாதித்தது. இதனால் வெகுசன அமைப்புகள் முதலாளிகளின் தலமைகளிடமிருந்து விலக ஆரம்பித்தன.

வெகுசன எழுச்சி

செப்டம்பர் மாத ஆரம்பத்திலிருந்து சண்டிண்டா போராளிகளின் தாக்குதல்கள் வியோனா, எஸ்டெல், மாசயா, சின்

னடெகா ஆசிய பகுதிகளில் ஆரம்பமாகின. இதைத்தொடர்நீசு
மக்கள் எழுச்சிகளும், அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றும் நிலைமக
ளும் உருவாகின.

சமோசா சந்நவதிகாரத்தின் எதிர்தாக்குதல்கள் கொடூர
மான முறைகளில் நடைபெற்றன. மக்கள் குடியிருப்புகள் மீது
விமானங்கள் குவிமாரி பொழிந்தன. தேசிய காவற்படையி
னரால் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களை படுகொலை செய்து
ப்பட்டனர். சமோசா தற்காலிகமாக வெற்றியடைந்தவிட்டா
டான் என்ற நிலைமகள் ஏற்பட்டன. ஒரு தீர்ப்புக்கான ஆயு
தமோதலின் மூலமே சர்வதிகார ஆட்சியை அகற்றலாமென
மக்கள் உணர்ந்தனர்.

சண்டிஸ்டா முன்னணியில் தலைமையில், தொழிற்சங்கங்கள்,
தொழிலாளர்கள் கட்சிகள், மாணவர் அமைப்புகள், ஆசிர
யவை அடங்கிய மக்கள் ஜக்சிய முன்னணி உருவாக்கப்பட்டு
டது. இதன் வழி நடத்தலில் மக்கள் கமிட்டிகள், மக்களின்
ஆயுதக்கிழமுகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆயுதங்கள் சேகரிக்கப்பி
பட்டன, உணவுகள் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டன, வீதித்தடைகளை
போடுவதிலும், தெருப்போரரட்டங்களிலும், ஆயுதப்பாவனை
களிலும் பயிற்சிகளை ஆரம்பிக்கப்பட்டன. செப்டம்பர் மாத
த்தில் நடைபெற்ற அடக்குமுறைகளின் போது நகரங்களை
விட்டு வெளியேறிய ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் சண்டி
ஸ்டா அகிலங்களில் இணைந்து கொண்டனர்.

இவ்வதமான மக்கள் தயாரிப்புகளின் மத்தியில், அமெரிக்க
கவுகாதிபத்தியமும் டொமினிக்கன் குடியரசும், கனடாத்தமாலா
அரசாங்கமும் முதலாளித்துவ ஜக்கிய முன்னணியுடாக சரிவசி
கார அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முயற்சித்
தன. அமெரிக்காவின் தலையீட்டை விரும்பாத 'பன்விருவர்
குழு'யும் அவர்களுடன் 'ரெசிரஸரான்' குழுவினரும் இந்த
முன்னணியிலிருந்து விலகினார்கள். இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள்
எந்தவிதப் பலனையும் தரவில்லை. முதலாளித்துவ தலமைகள்
தமது செல்வாக்கைப் படிப்படியாக இழக்க ஆரம்பித்தனர்.
இதற்குப் பதிலாக தேசப்பற்றுமுன்னணி உருவாகியது.

சனிடின்னிடா முன்னணியின் தலமையில் இயங்கிய வெகுசனஇயக்
கங்களையும், தொழிற்சங்கங்களையும் கொட்ட மக்கள் ஜக்
கிய இயக்கம் (MPU), இரு தொழிற்சங்க சமோளனிகள்,
'பன்விருவர் குழு' ஆகியவை இணைந்து தேசப்பற்று முன்ன
ணி (FPN) யை உருவாக்கினர்.

இந்த முன்னணி 1979 ஜனவரி 10ம் திகதி 'லா பிறசா'
பத்திரிகை ஆசிரியர் சமோரூ வின் ஞாயகார்த்தமாக தலை
நகரான மாணகுவாவில் ஒரு ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்தை நட
த்தியது. மாலை தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தங்கள் இட
ம்பெற்றன. இவ்வாறு உருவான போராட்டங்களில் ஆண்டு
வியங்கள் முக்கித்துவம் பெற்றன.

முதலாவதாக தேசப்பற்று முன்னி தனது போராட்டக் கோரிக்கைகளாக, சர்வதிகாரி சமோசாவின் சொத்துக்களை யாவும் சுவீகரிக்கப்பட வேண்டும், தேசியகாவற்படை படை கலைக்கப்பட வேண்டும், எளிப்பவற்றை முதலாவதாக முன்வைத்தன.

மக்கள் ஐக்கிய முன்னி என்ற அமைப்பினுடாக சண்டிண்டா முன்னியினர் சகல வெகுசன அமைப்புகளையும் ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டு வந்ததன் பரந்தரப்பட்டமுறையில் மக்கள் பங்குகொள்ளும் செயற்பாட்டுக்குழுக்களையும் அமைக்க முடிந்தது.

முதலாளித்துவ முன்னியிலிருந்து 'ரெசிரஸரா' குழுவினர் பிரிந்தபின்பு சண்டிண்டா முன்னியினர் சகல அரசியல் குழுக்கள் யாவும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுதல் இலகுவாகியது.

1979 மேமாத இறுதிப்பகுதியில் சண்டிண்டா போராளிகள் பலமுனைகளிலும் ஆயுதத்தாக்குதல்களை ஆரம்பித்தனர். நகரங்களில் இருந்த ஆயுதப்படையினர் இதன் பலதீக்குகளுக்கு இடம் பெயர்ந்தனர். ஜூலை 4ம் திகதி சண்டிண்டா முன்னியினர் ஒரு பொது வேலைநிறுத்தத்திற்கு அழைப்புவிடுத்தனர். நாட்டின் சகல பகுதிகளும் ஈதம்பிதமடைந்தன. தொடர்ந்த நாட்களில் சின்னடெகா, வியோன், மட்டகம்பா, எட்டலி, மாசயர், சிரனடா, கார்ச்சோ, ஆகிய இடங்களில்

மக்களின் ஆழ்த எழுச்சிகளை ஏற்பட்டன. சகல பகுதிகளிலும் ஏற்பட்ட மக்கள் பாதுகாப்புக் கமிட்டிகள் அரசியல் பிரசாரங்களைச் செலுத்தி கொண்டிருந்தன. பெண்கள் அமைப்புகள் சிறிய வைத்தியசாலைகளையும், பராமரிப்பு நிலையங்களையும் அமைத்தனர். சிறிய அச்சுக்கூடங்கள் பிரசுரங்களை மக்களுக்கு வெளியிட உதவின. மக்கள் தங்களை பாதுகாப்பிற்காக 'மொலட்டொவ்' குண்டுகளையும் சேகரித்துக் கொண்டனர்.

ஜூன் 10ம் திகதி மானகுவாவின் அமைப்புகளில் ஆழ்த எழுச்சிகள் உருவாகின. சில பகுதிகள் விடுவிக்கப்பட்டபிரதேசங்களாகவும் பிரகடனம் படுத்தப்பட்டன. விமானத்தாக்குதல்களையும் பீரங்கிப்படைகளையும் எதிர்த்துக் கொண்டு 18 நாட்கள் தலைநகரை மக்கள் முற்றுகையிட்டனர்.

ஜூன் 17ம் திகதி "தேசத்தை மீளக்கட்டியெழுப்பும் நிக்கரகுவா அரசாங்கம்" என்ற பெயரில் ஒரு தற்காலிக அரசாங்கம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அது சர்வதிகாரத்திற்கெதிரான சகல சக்திகளின் கூட்டரசாங்கமாகவே அமைந்திருந்தது.

முதலாளிகள் எதிர்ப்புச் சக்திகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய 'லா பிறன்சா' பத்திரிகை ஆசிரியரின் விதவையான வயலட்டா பாரியோண்டி சமோரா, 'பன்னிருவறி குழு'வை சேர்ந்த சேர்சிஒரரமேர்மேர்சிடோ, நிக்கரகுவா ஜன

நாயக முன்னணியைச் சேர்ந்த அலைபிளசோ ராபலிலோ காலி
ஜாண்டா சண்டிலிண்டா முன்னணியைச் சேர்ந்த டாலியலிண்டேகா
மக்கள் ஜக்கிய முன்னணியைச் சேர்ந்த மொய்சல காசலி
ஆகியோர் இந்தத் தற்காலிக அரசாங்கத்தின் அங்கம்வகித்
கனர்.

ஜூன் 28ம் திகதி தமது இறுதித்தாக்குதலுக்காக சண்டிலிண்டா
முன்னணியினர் தமது போராளிகளை ஒழுங்கான முறையில் பின்வ
வாங்க ஆணையிட்டனர். மானசுவாலிலிருந்து 28 கிலோமீட்டர்
அரத்திலுள்ள மாசயாவிற்று 6000 போராளிகள் ஒழுங்கான
முறையில் பின்வாங்கினார்கள்.

நாட்டின் மற்றைய பகுதிகளில் சண்டிலிண்டா போராளிகளின்
தாக்குதல்கள் தொடர்ந்தன. விருவிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில்
மக்கள் பாதுகாப்பு அமைப்புகள் மக்களின் அதிகாரசபை
களாக மாற்றமடைந்தன. அரசின் நிரீவாக வேலைகளை
அவைகள் நடைமுறைப்படுத்தின. உண்டி விநியோகம், சுகாதா
ரம், நகரநிரீவாகம், ஆகியவற்றை மக்கள் சபைகள் ஏற்று
நடத்தின. தேசிய காவற் படையினரிடமிருந்து இவ்வமைப்புகி
களைக் காப்பாற்ற மக்கள்படைகள் தயாராக இருந்தன.
சண்டிலிண்டா முன்னணியில் ஆயுதம் தாங்கிய 5000 போரா
ளிகளும் மக்களும் 8000 தேசியகாவற்படையினரை எதிரீ
கொண்டனர். தேசிய காவற்படையினர் தலைநகரையும்
சமோசாவையும் பாதுகாப்பதில் மட்டுமே கவனம் செலுத்த
முடிந்தது.

மற்றைய லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை ராணுவரீதியாக நிக்ரவுவாவில் தலையிட வைக்க அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் முயன்றது. அது பலனளிக்காது போகவே சமோசாவை நாட்டைவிட்டு ஒருமாத அகலியது. சமோசாவுக்கு அவனது சில தளபதிகளும் ஜூலை 17ம் திகதி அமெரிக்காவிலுள்ள மியாமி நகருக்குத் தம்பிச் சென்றார்கள். பதவிக்கு வந்த சமோசாவின் உதவியாளான உரூயோ, அதிகாரங்களை தற்காலிக அரசாங்கத்திற்கு மாற்றும் நடவடிக்கைகளை தான் எடுக்கும் போவதாகக் கூறிக் கொண்டான். அவன் மூலமாக பூரட்சிகர மாற்றங்கள் எதல்முல்லர்மல முதலா வித்தவ சக்திகளுக்குத் தேசிய காவற்படையில் பெரும் பகுதியினருக்கும் அதிகாரத்தில் இடம்பிடிப்பதே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் நோக்கமாக இருந்தது."

பிரக்சிள்கோ உரூயோ, சன்டினீடா முன்னணியினர் ஆழ்தங்க ங்களைக் கீழே போட வேண்டுமென்று, தன்முடைய பதவி க்காலம் 1981 ஜூலைபதித் தேர்தலை வரைக்கும் நீடிக்கும் எனவும் அறிவித்தான். சன்டினீடா முன்னணியினர் தமது இறுதித் தாக்குதலைக்குத் தயாராகிவர்கள்.

சன்டினீடா ஆழ்தப் போராளிகளும் மக்களும் சமோசாவின் வன்விதத்தைக் கைப்பற்றி அங்கிருந்த ஆழ்தங்களை மக்களுக்கு விவியோகித்தனர். ஆயிரமாயிரம் மக்கள் ஆழ்தங்களுடன் காவற் படையினரை எதிர்கொண்டனர். நிலைகுலைந்த காவற்படையினர்

நிபேர்டே   பல்பிரெட்டி   ஜாஹிமி
 அட்டேகி   லீசி   வீலொகி

அண்டை நாடான கொண்டுராஸ்க்கும் எசைவடோருக்கும் ஓடி
 ததப்பிலுர்கள். ஜூலை 19ம் திகதி பிராங்கிஸ்கோ உரையோ
 வும் மிதுதித்தளபதிகரும் தலைநகரைவிட்டுத் தப்பியோடினார்கள்
 சனாடாண்டா ஆழதப்படையினர் மானசுவா நகரத்திற்குள் பிரவ
 வேசித்தனர். "தேசத்தை மீளக் கட்டியெழுப்பும் நிக்கரகுவா
 அரசாங்கம்" அதிகாரத்திற்கு வந்தது. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தி
 யத்திக் கைப்பொம்மையாக இருந்த சமோசாவின் சர்வதிகார
 ஆட்சி முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

(அடுத்த இதழில் சனாடாண்டா ஆட்சியும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புரட்சியும்)

ஓடு உட்ககத்தின் உடலடற்றுக்குறிப்புக்கள்.

இரிசிலாநகரீ கொழிற்புரட்சி. (1760 - 1840)

18ம் ஶா நூண்டிலே இரிசிலாநகரீ கொழிற்புரட்சி ஆரம்பமாசியது. பண்டமாற்ற முறையின் பல ஓடர்களை தீவர்த்தி செய்யகி கோளறிய 'பண்ட' மகிகள் மகியில் பல ஆடுகளுக்கு முனி பாவனைக்கு வந்தது. சாதாரண விவசாய உற்பத்தியாளர்கள் கோடி உற்பத்தி செய்க பொருட்களைச் சந்தையில் விற்று அதலை பெற்ற பண்டத்தை கொண்டு தமக்கு வேண்டிய பொருட்களை வாங்கிய நிலைமகளிலிருந்திசில 'பண்ட வைத்திருந்தவர்கள்' சந்தையில் கடுமைய பண்டத்தைக் கொண்டு பொருட்களை வாங்கிப் பின் பக்க விலைக்கு தந்திப் பொருட்களை விற்று தமது பணத்தினை தொகையை (ஓலாபத்தை)ப் பெருக்கிகி கொடை பொழுது ஆந்தர்ப் பண்ட 'மலதனம்' என்ற பெயரையி பெற்றது. சோடியும் உலோகத்தினைக்குடும் பண்டமகிப் பாவிக்கப்பட்ட காலங்களிலிருந்தி வெள்ளியும் பொண்டும் பண்டமகிப் பாவிக்கப்பட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது, வெறும் வியாபாரத்திலே மட்டுமல்லாமல் வேறுவழிகளிலும் பண்ட தேரும் முயற்சிகள் ஆரம்பித்தன. வாடகை, வட்டி, கடற்கொள்ளை, அடிமை வியாபாரம் ஆகியற்றினை மூலமாகவும் பண்டமதனம் குவிக்கப்பட்டது.

பண்டமதனத்தை அதிகமாக வைத்திருந்த பிரிக்காணிய நிலப்பிரபுக்கள் தமது நில உடமைகளைப் பருக்கிகி கொண்டு சிறிய விவசாயிகளை கூலிகளாக நகரங்களுக்கு விரட்டினார்கள். கடற்கொள்ளைகளிலும்,

வெளிநாடுகளுடனான வாணிபத்திலும் தமது ஊழனத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு நகராட்சலாளிகள் இவர்களைக் குறைந்த கலியில் வேலைக் கமர்த்திலூர்களை. நகரங்களில் அதிகமான உற்பத்தி நெசவலைகளில் நடைபெற்றது. இக்காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த நிலக்கரி உற்பத்தித் தொழிலும், நிராவி யந்திரமும், புகையிரதம் போக்குவரத்தும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மேலும் உதவின.

இந்தியாவையும் லகீதின் அமெரிக்க நாடுகளையும் தமது கட்டுப் பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்த பிரித்தானியா அரசு இந்த நாட்டு களை உற்பத்தி முறைகளை நாசமாகி, இந்த நாடுகளை தமது ஊழனங்களுக்கு சந்தையாக மாற்றியது. 1820ல் 110 லட்சம் யார் ஊழிய இறக்குமதி செய்த இந்நியா 1840ல் 1450 லட்சம் யார் ஊழிக்குச் சந்தையாகியது. இவ்வாயுத ஷுமைப்படுத்தப்பட்ட நாடு களின் சந்தையிலும் இங்கிலாந்தின் தொழில்கள் பெரும் வளர்ச்சிய டைந்தன.

இந்த வளர்ச்சி ஊழலாளிகளின் இலாபத்தைப் பெருக்கிய அதே வேளையில் வறுமையும் பிழியும் பீடித்த தொழிலாளர்களையும் பெருக்கியது. பிரடீரிக் ஷ்கலின் இக்காலத்தில் எழுதிய 'இங்கிலாந் தில் தொழிலாளர்கள் நிலைமகள்' (1844) என்ற நூலில் இந்தக் காலத்தை "பீட்டினி போட்ட நாற்புகள்" என வர்ணிக்கார்.

பீட்டினி இங்கிலாந்த ஊழலாளிகளை (தற்போதைய எம்சு நாட்டு ஊழலாளிகள் போல) "லதனக்கிப்பிபு நிலையிலேயே இருந்ததில் தொழிலாளர்களின் கலிகளைக் குறைப்பதன் ஊமே தமது இலாபத்தைப் பெருக்க முயன்றனர்.

நகரத்தை ஷுடிய தொழிலாளர் சேரிகளில் நிலைமகள், "சலாம் பம்பாய்" சித்தரிப்பதைக் காட்டிலும் கேவலமாக இருந்தது.

(தொடரும்)

பச்சைப் பூக்கள்

நந்தி

நீர் பது வருட காலமாக வேலுச்சாமிக்கு மகாக்கந்தைத் தேயிலைத் தோட்டம் ஒரு பெரிய தேசம்போல் இருந்தது. தோட்டத்துப் பெரியதுரை முன்றரை வருடத்துக்கு ஒரு முறை இங்கிலாந்து போய் வருவதுபோல், வேலுச்சாமி அதேகால இடை வெளியில் கண்டிக்குப் போய் வந்தான். அத்தனைக்கும், மகாக்கந்தைக்கும் கண்டிக்கும் உள்ள தூரம் சுமார் ஏழு மைல்கள் தாம்; கண்டியிலிந்து பேராதனைக்கு வந்து, பின்பு மகாக்கந்தைக்குச் சிறிது ஏற்றம்.

ஆறு வருடங்களுக்கு முன் பெரியதுரை இங்கிலாந்துக்குப் போகப் பெட்டியைப் பூட்டியபோது, வேலுச்சாமியும் மூட்டையைக் கட்டி வெளியேறினான். அவனது உலகம் கொழும்பு வரை விரிந்தது.

*

*

*

அவனது பெற்றோரும் மனைவியும் மகளும் அந்தத் தோட்டத்திலே இறந்துபோனார்கள். அவனுடைய ஒரே ஒரு மகன் இளமையிலேயே மகாக்கந்தையை விட்டு ஓடி விட்டான்.

“நாம் பொறந்த மண் செல்வம் விளைகிற பூமி. அதை விட்டு ஓடிவிட்டான், தறுதலை. அவன் எங்கே வாழப் போகிறான்” என்று அவனைத் திட்டிவிட்டுத் தனது தேயிலைச் செடிகளை பராமரித்தான் வேலுச்சாமி. இது

அந்தக் காலத்தில். அதன் பின்பு அவன் பல வருடங்களாகத் தன் மகனைப் பற்றி, உண்மையில் மகாக்கந்தைக்கு வெளியிலிருக்கும் யாரைப்பற்றியுமே சிந்திக்க வில்லை.

அவனுடைய மகள் அஞ்சலையும் அவளுடைய கொழுந்து கிள்ளும் தோழிகளும் போய்க் கொண்டிருப்பார்கள்.

“போங்க புள்ளைங்க, கொழுந்துகளைப் பார்த்துக் கிள்ளுங்க. முத்திலைகளை விட்டுடுங்க” என்பான், வேலுச்சாமி.

அவர்கள் மலைகளில் ஏறுவதைப் பார்த்துக்கொண்டு அப்படியே நிற்பான். அழகிய பல வர்ண மலர்களைக் கொண்ட பூங்காவனத்தை மேலே இருந்து பார்ப்பது போல, அதே உள்ள நிறைவுடன், அவன் தனிப் பச்சைத் தேயிலைச் செடிகள் நிரம்பிக்கிடக்கும் மலைகளைக் கீழ் நின்று பார்ப்பான். அவனுக்கென்ன பயித்தியமோ? அவன் அப்படி வெகுநேரம் பார்த்துக் கொண்டே ஏதோ வாய்க்கூள் சொல்விக்கொள்வான்.

தலைப் பிரசவத்தின்போது அஞ்சலை, பிள்ளை பிறக்க முடியாமல் இறந்து போனான்.

“மலையிலே உன் தோழிகளை விட்டுட்டு போயிட்டியா மவ” என்று கதறினான் வேலுச்சாமி.

சவம் போய்க்கொண்டிருந்தது.

அன்.. காலை மழை பெய்திருந்ததால் நனைந்த அந்தத் “தோழிகள்” தனது மகளுக்குக் இலை இலையாக அழுததாக அவன் கற்பனை செய்தான்.

அவன் தனது வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்தான்; வருடங்களாக புல்லுப் பிடுங்கினான்; ஸ்டோர் வேலை செய்தான்.....நிரந்தரமாகக் கங்காணி வேலை கிடைத்தது.

அவனுடைய மனைவி சோலையம்மாளும் இறந்து வருடங்கள் எத்தனையோ. அவளைப் புதைத்த இடத்தில் இப்போது தேயிலைச் செடியொன்று கொழுத்து வளர்ந்தது. அவன் அந்தச் செடியைக் கொஞ்சம் அதிகமாக நேசித்தான். அந்தச் செடியை முத்துக் கறுப்பன் கல்வாத்துப் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

“முத்து, வேலையை நல்லாச் செய்” என்றான் வேலுச்சாமி.

“செய்யாமல் என்னண்ணே” நமக்குச் சோறுபோடுகிற செடியல்லா?” என்றான் முத்து.

“ஆமா தம்பி, அது நாட்டுக்கே சோறு போடுகிற செடி” என்று உருக்கமான பதில் வந்தது.

இதற்கு இஃகு வருடங்களுக்கு முன் நடைபெற்ற தோட்டத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தில் மகாக்கந்தையும் கலந்து கொண்டது; நிர்வாகம் கண்டித்தது; 'கண்டிசன் பேசியது' கடைசியில் நாட்டின் பொருளாதார நிலையைக் காட்டிக் கெஞ்சியது. அப்போதுதான் நமது நாடு எவ்வளவு தூரம் தேயிலைச் செல்வத்தில் தங்கியுள்ளது என்று வேலுச்சாமிக்குப் புரிந்தது.

அதன்பின் தேயிலைச் செடிகளைக் கண்போல் பார்ப்பது அவன் சொந்த விஷயமல்ல; தனியே அவன் தோட்ட விவகாரமும்; தனியே அவன் கூறுவான்:

“அது இந்த நாட்டிற்கே சோறுபோடுகிற செடி”

* * *

தோட்டத்திலிருந்து ஓடிப்போன சந்தனம், வேலுச்சாமியின் மகன், கொழும்பில் கடவுளேபென்று நல்வாக இருந்தான். அவனுக்குத் துறைமுகத்தில் கூலிவேலை. ஜிந்துப் பிட்டிக் தெருவில் பிள்ளைகுட்டியோடு ஒரு சிறுவீட்டில் இருந்தான். மகாக்கந்தையில் தனது தகப்பன் வேலையில் இருந்து ஓயிவு பெற்றுவிட்டான் என்று அறிந்ததும், அங்கு வந்து, தகப்பனிடம் மன்னிப்புக்கேட்டுக் கெஞ்சி அவனைத் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றான்.

“போயிட்டு வர்ரேன்” என்று தனது சக தொழிலாளரிடம் விடைபெற்றான் வேலுச்சாமி. மலைமலையாக வாழ்ந்த, சோறுபோடும் செடிகளையும் கண் நிறையப் பார்த்துக் கொண்டு போனான்.

கொச்சிக்கடை அந்தோனியார் கோவிலுக்குத் தன் பேரப் பிள்ளைகளைக் கூட்டிப் போகும் பின்னேரங்களில் வேலுச்சாமி அவர்களை ஒவ்வொருவராகத் தூக்கி மேலாக துறை மதிலுக்கு முகத்தைக் காட்டுவான்.

“பாட்டா, கப்பல்லே என்ன போகுது?” என்று கேட்பான் ஒரு பையன்.

“கப்பலிலேயா”

“ஆம் பாட்டா”

“நம்ம நாட்டுத் தேயிலை போகுது”.

‘‘தேயிலையா’’

‘‘ஆமா ஆ’’

வேலுச்சாமிக்குப் பெருமையாக இருக்கும். பிள்ளைகளை வீட்டிற்குச் சாய்க்கும்போது மகாக் கந்தையைப் பற்றிக்கதை கதையாகச் சொல்லுவான். காலத்தால் சாகாத உபகதைகளைப் போல் தேயிலைத் தோட்டத்து வாழ்வைப் புதிய உணர்வோட்டத்தோடு விதம்விதமாகக் கூறுவான்.

‘மலைகள், குளிர் கம்பளம், படங்கு, லயம், பங்களா, ஸ்டோர், சாமிகோவில், தொழிலாளர்.....அப்புறம் சோறு போடும் செடிகள்!’

‘‘தேயிலை மரம் பச்சையா பாட்டா?’’

‘‘ஆமா’’

‘‘பொய்யி’’

‘வேலுச்சாமி சிரிப்பான்.

தனது மகனின் வீட்டிற்கு முன்னால் இருக்கும் குச்சு முற்றத்திலே ஒரு தேயிலைச் செடியை வளர்க்க வேண்டும் போல் இருக்கும் அவனுக்கு. அங்கே அப்போது ஒரு தனி ரோசாச்செடி இருந்தது. இரத்த சோகை நோயாளியின் உதடுகள் போல் ஒரிரு வெளிறிய பூக்களை அது அவ்வப்போது பூக்கும். சந்தனம் தினமும் அந்தியிலே அதற்கு நீர் ஊற்றுவான்.

‘‘பாட்டா, ரோசாச் செடி நல்ல வடிவு; ஏன்?’’

‘வேலுச்சாமி பரிசாக முகச் சுழிப்பை முகத்தில் வலித்துக் காட்டுவான்.

‘‘ம், உன்னுடைய தேயிலை மரம் இதிலும் வடிவா?’’

‘‘ஓ, யெஸ்’’

‘வேலுச்சாமி பெருமையுடன் இளம் வட்டப் பேரப் பிள்ளைகளுடன் இப்படிக் குஸ்துபோடுவான்.

* * *

மகாக்கந்தையிலிருந்து வந்து ஆறு வருடங்களின் பின், வேலுச்சாமி தனது மூத்த பேரனை அழைத்துக்கொண்டு கண்டிக்குப் போனான்.

“கண்டிக்குப் போய் பெரஹரா பார்த்துவிட்டு, பேராதனையிலே பூந்தோட்டத்தையும் பெரிய தம்பிக்குக் காட்டி விட்டு வர்றேன்” என்று தனது மகனிடம் விடை பெற்றான்.

“ஆமா, படிக்கிற பையன் பார்க்க வேண்டிய விஷயங்கள் தான்” என்றான் சந்தனம்.

போகும் வழியிலே தனது பேரனுக்கு வேலுச்சாமி கூறினான்:

“தம்பி, உனக்கு மகாக்கந்தைத் தேயிலைச் செடியைக் காட்டப்போகிறேன்.”

அவன் தொடர்ந்து விவரித்தான்:

“தம்பி, உனது பாட்டன், பாட்டி. அத்தை, மாமன் எல்லோரும் வளர்த்த செடிகள். அவற்றை நீ பார்க்க வேண்டும்.”

பையனுக்குப் பாட்டனின் இதயப் பாஷை நன்கு விளங்கும். அவன் கேட்டான்:

“ஏன் பாட்டா, அவை நமக்குச் சோறுபோடும் செடிகளல்லவா?”

வேலுச்சாமி தனது பேரனுக்குச் சுண்டல்கடலை வாங்கிக் கொடுத்தான்.

* * *

‘மகாக்கந்தை தேயிலைத் தோட்டம்’ என்று இருந்த இடத்தில் ‘மகாக்கந்தை வீடமைப்புத் திட்டம்’ என்ற பலகை தொங்கியது.

பேராதனைச் சர்வகலாசாலைப் பூங்காவில் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் முதலியோருக்கு பங்களாக்கள் போதாமல் போகவே, சர்வகலாசாலை நிர்வாகம் மகாக்கந்தை தேயிலைத் தோட்டத்தை வாங்கி அங்கே பங்களாக்கள் கட்டிக் கொண்டிருந்தது.

வேலுச்சாமி தனது பேரனுடன் தோட்டத்தின் வழியே போய்க் கொண்டிருந்தான். தொழிலாளரின் வயங்களிருந்த இடங்களில் பெரிய பங்களாக்கள் காணப்பட்டன. அந்த பங்களாக்களில் இருந்தவர்கள் சர்வகலாசாலை மாணவருக்கு, முக்கியமாக மாணவிகளுக்கு விடுதியளித்திருக்க வேண்டும். மாணவிகள் அசையும் பூச்சரக் போல் வந்துகொண்டிருந்தனர். கொழுந்து கிள்ளும் பெண்களை அந்தப் பாதையில் பார்த்துப் பார்த்துப் பழகிய வேலுச்சாமிக்கு, இப்போது அவ்விடம் இதற்கு முன் காணாத தேசம் போல் இருந்தது.

மேலே மலைகளைப் பார்த்தான். அங்கே வேலை துரிதமாக நடந்துகொண்டிருந்தது. புதிய பங்களாக்களைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். கட்டப்பட்ட பங்களாக்களுக்குமுன் அழகிய சிறு பூந்தோட்டங்கள் இருந்தன. சில பங்களாக்களின் முற்றங்களில், அவ்விடத்து மனைவிகள் ஒன்று சேர்ந்து, அந்த நேரத்திலும் பட்டின்டன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

“பாட்டா, தேயிலைச் செடிகள் எங்கே?” என்று கேட்டான் பொல்லாத பேரன். சோறு விக்கியதுபோல், வேலுச்சாமியின் குரல்வளை மேலும் கீழும் எழுந்து தாழ்ந்தது: பேச்சு வரவில்லை.

தேயிலைத் தோட்டம் அழிக்கப்பட்டு விட்டது. அங்கே வேலை செய்த தொழிலாளரிற் சிலர் வேறுதோட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டு விட்டார்கள். சிலர் வேறு வேலை தேடிப் போய்விட்டார்களாம்.

வேலுச்சாமி, போர்க்களத்தில் தனது இதயத்தவரின் சடலங்களைத் தேடும் ஒருத்தரின் மனநிலையில், எங்கெல்லாமோ அலைந்தான்.

ஊயன் சந்தோஷப்பட்டான். ஒரு காலத்தில் தானும் பேராதனைப் பெரிய பாடசாலையில் படிக்க இங்கிருந்து போக வேண்டும் என்று நினைத்தான்.

வேலுச்சாமி திரும்பிப்போக எண்ணும்போது, முத்துக்கறுப்பன் இப்போது இந்த பங்களாக்களின் பூந்தோட்டக் காரன் என்பதை அறிந்தான்.

வரும் வழியிலே, முத்துக்கறுப்பன் வேலை செய்வது தெரிந்தது. அவ்விடம் வேலுச்சாமியின் மனைவி

சோலையம்மாள் புதைக்கப்பட்ட இடம். ஆமாம், அதே இடத்தில் நின்ற செடியைத்தான் முத்துக்கறும்பன் பராமரித்துக் கொண்டு நின்றான். அதையாவது தனது பேரனுக்குக் காட்டலாம் என்று நினைத்தான் வேலுச்சாமி. அவனைக் கண்டதும் முத்துக்கறும்பன் சந்தோஷத்தில் துள்ளிக் குதித்தான் “பாரு அண்ணே, உன் பெண்டாட்டி ஞாயகமாக இந்தச் செடி வளருது” என்றான்.

ஆனால்—

வேலுச்சாமியின் தொண்டையில் இதுவரை விக்கிக்கிடந்த துக்கம், அவன் அந்தச் செடியைப் பார்த்ததும், அழகையாக வெடித்தது. முத்துவைக் கட்டி அணைத்து அழுதான்.

அங்கே நின்றது தேயிலைச் செடியல்ல; பூத்துச் சிரிக்கும் ஒரு ரோகாச் செடி!

—மல்லிகை 15-8-66

முக்கிய அறிவித்தல்

தற்காலிக விலாசமாற்றம்

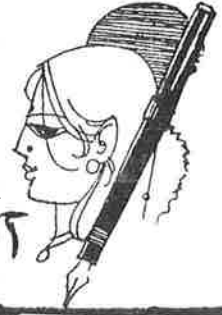
SINTHANAI

HAUSSMANN STR.107

7000 STUTTGART 1

வெள்ளத்தின்

வெடூவெய்யப்புகள்

அகவிடுதலை வேண்டும்

மீரா

இன்று நிலவும் பெண் ஒருக்கூறுறையைப் பற்றி பல மட்டங்களிலும் பரவலாக யேசப்படுகின்றது, விடுதலைக் கோஷங்களும் எழுப்பப்படுகின்றன. இந்தக் கோஷங்கள் அனைத்தும் எங்கிருந்து வருகின்றதென நோக்கினால், அவை ஒரு குறுகிய வட்டத்திலிருந்து ஒரே நோக்கினையே எழுப்பப்படுகின்றன.. இன்று பெண்கள் ஒருக்கூறுறர்கள் எனச் சிந்திக்க ஆரம்பித்தவர்கள். தமது அகநிலையிலிருந்து விடுதலை பெற்றவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். தமது நிலையை வெளிக்கொண்டுவருவதில் ஓரளவேளும் சுதந்திரமுள்ளவர்களாகத்தான் இவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இப்பெண்கள் அதிகமாக மத்தியதரவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கின்றார்கள். தமது சுயஅனுபவத்தில் உண்மையான ஒருக்குமுறையைச் சந்திக்காதவர்களாக இருப்பதால், இவர்களிடம் உண்மையான உணர்வைக்கொண்டிருக்காது.. தமது மத்தியதரவர்க்கத்தின்கீழேயே செயற்படுவதால், ஒரு குறுப்பிட்ட எண்ணங்களை மீறி இவர்களால் செல்லமுடியாது. நாளாந்தம் கீழ்மட்டத்தில் பல்வேறு காரணிகளால் தாம்

ஒடுக்கப்படுகின்றன அறியாமலேயே பல பெண்கள்
 ஒடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களது குரல்கள் வெள்ளி
 யூசுகிறகுக் கேட்பதேயில்லை. தற்போது புகுத்திவிட்ட
 திட்டங்களைக் கேட்கும் குரல்கள் அடிமட்டத்தில் உள்ள உண்மை
 யான ஒடுக்குறையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில்லை
 உண்மையாக ஒடுக்கப்படுபவர்களைக் குரல்கள் உண்மையாகப்
 பட்டிபெயர்கின்றன. தற்போது உயர்மட்டத்திலிருந்து ஒடுக்கம்
 குரல்களிலிருந்து உண்மையான நிலையைத் தெளிவாக அறிந்துக்
 கொள்ளமுடியாது.

எமது சமூக அமைப்பில் பெண்கள் நாளாந்தம் நடைமுறை
 வாழ்க்கையில் பல ஒடுக்குறைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறா
 றார்கள். சமயம், கலாச்சாரம் என்ற ரீதியிலும், சம்பிர
 தாயங்கள் என்ற போர்வையிலும், வேலையில் சம்பளம்,
 ஓய்வு, என்ற ரூபத்திலும் வருகின்றன. இவர்களது அடிப்படை
 உரிமைகள், சுதந்திரங்களை மறுக்கப்பட்டவர்களாகவே
 வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

ஒரு பெண் பிறந்ததிலிருந்து கல்விகற்கும் வரையிலும் படிப்
 படியாகக் கட்டிப்படுத்தப்படுகிறாள். அவளது ஆசாபாசங்களு
 க்கு மதிப்பளிக்கப்படுவதில்லை. அவள் தனது சுயவிருப்பங்க
 ளையல்ல, தன்னுள் சுற்றியுள்ளவர்களின் விருப்பங்களை நிறை
 வேற்றுவவளாகவே இருக்கிறாள்.
 பிறந்ததிலிருந்து தனது பெற்றோரைத் திருமதிப்படுத்தும் மக
 ளாக, மண்மாகிய பின் கணவனுக்கு தனது ஆசாபாசங்களை

அடகு வைத்த மனைவியாக, பின் தாயாக இவ்வாறு ஒவ்வொரு நிலையிலும் அவள் விதானங்கள் தாளை மாற்றிப்படுகின்றனவே தவிர, பெண்ணென்ற ரீதியில் அவள் மேல் சுமத்தப்பட்டிருக்கும் ஒருக்குமுறைகள் தொடர்ந்தே வருகின்றன. ஒரு பெண் தாளை பிறந்ததிலிருந்து தனக்கு தனது சூழலால் யோதிகப்பட்டவைகளை 'கவனமாக' தனது மகன்குக்கும் போதிகின்றாள், இவ்வாறு தொடர் சங்கிலியாக ஒருக்குமுறை தொடருகின்றது. பெண் என்பவள் அடுத்தநாளி் தயாரிக்கும் உணவைப்பற்றியும், ஆடைகள், நகைகள் பற்றியும், மனமாகிய பின் குழந்தையை எவ்வாறு வளற்றிப்படு. போன்றவற்றை பற்றி மட்டும்தான் சிந்திக்க வேண்டும் என அவளது வீட்டில் குடும்பத்திற்குள்ளேயே குறுக்கியிருக்கின்றது. இதற்கு காரணம், அவளது பெற்றோரும், அவர்களைச் சூழ்ந்துள்ள புறச்சூழலுமேயாகும். தன் குடும்பத்தைவிட்டு, கனக்கு வெளியில் இருக்கும் உலகத்தை அவளால் பார்க்கமுடிவதில்லை. அவள் அந்த வீட்டத்திலிருந்து வெளியில் வரமுனைவதில்லை.

ஒரு பெண் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும், இதுவே நியதி, நமது சமயம், கலாச்சாரம், சம்பிரதாயங்கள் அனைத்தும் இதைத்தான் கூறுகின்றன, என மிக கலையமாக காரணிகளை கூறப்பட்டு, அவளது எண்ணங்கள் முழுக்கடிக்கப்படுகின்றன. "பெண்ணுடைய பிறந்தால்: இப்பத்தை அனுபவித்ததாள் ஈக வேண்டும்" என தனக்கு மேலே: பணியைச் சுமத்தி, உண்மை

யான புறக்காரர்களை மறந்தவிடுகின்றார். தனது கையிற்
 மாட்டியபட்டிருக்கும் விவரங்களை தானே மேலிமேலும்
 இறுக்கி கொள்கின்றார். பொதுவாக வீட்டில் தனக்கு இழைக்க
 கப்படும் பலாத்காரங்களையும், கொடுமைகளையும் அவன்
 தனியாகவே அனுபவித்து, தனது மனச்சுமைகளை தனக்குள்ளே
 பூட்டிவைத்துக்கொள்கின்றார். தனது பிரச்சனையை மற்றவர்களுட
 டன் பரிமாற்றிக்கொள்ளக்கூட விரும்புவதில்லை. அதற்கு
 அவனைச்சுற்றியுள்ள காரர்கள் இடம் கொடுப்பதில்லை.
 இதேவேளை தொழில்செய்யும் பெண்களின் மனநிலை சற்றே
 வித்தியாசமாகவேயிருக்கும். அவர்கள் சினமும் வாழ்க்கைப்
 போராட்டத்திலும் போராடவேண்டிய நிலையுள்ளன.
 அவர்களது நாளாந்த பிரச்சனையாக சம்பளம், ஓய்வு,
 இரத்தினம், பாதுகாப்பு போன்றவை அமைகின்றன.
 இவர்கள் ஓரளவேலும் வெளிச்சுற்றாட்டம் தொடர்பு கொள்ள
 வதேண்டிய நிலைக்கு உட்படுகிறபட்டினார்கள். பெண் என்ற
 ரீதியிலும், தொழிலாளி என்ற ரீதியிலும் ஒருக்கூறல்களுக்கு
 உள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள். ஆலை உவர்களுக்குள் அமுமை
 யான உணர்வு இருக்குமென்று சொல்வதற்கில்லை. தாங்கள்
 சேர்ந்திருக்கும் வர்க்கத்தின் உணர்வுகளாகவேயிருக்கும். ஆலை
 இவர்களை ஒரு அமைப்புக்குள்ள இயக்குவது சுலபமாகவிருக்கும்.
 எல்லா மட்டங்களிலுள்ள பெண்களும் முதலில் அகச்சிற்றையிலிருந்து
 வெளியில் வரவேண்டும். தமது உரிமைகள் என்ன?, மற்றைய
 பெண்களுக்குள்ள பிரச்சனைகள் என்ன? , என சிந்தித்து

தங்களுக்கு தடைசூகற்களாகவிருக்கும் புறச்சூழ்நிலையிலிருந்து வெளியில் வரவேண்டும்...

மத்தியதரவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தபுகித்திவிடலால் தனித்து விடுதலையை பெறமுடியாது. இவர்கள் நடைமுறையில் பிரச்சனைகளை எதிர்ப்போகிவிருக்கமாட்டார்கள். நாள்தோறும் ஒடுக்கப்பட்டும், உண்மையான விடிவை வேண்டிநிற்கும் அனைத்து பெண்களும் தமது மனநிலையிலிருந்தும், புறச்சூழ்நிலையிலிருந்தும் முழுமையாக விடுபட்டாலேயே அவர்களால் விடுதலை பெற முடியும். உண்மையான விடுதலையை பெறவேண்டியவர்களின் குரல்கள் மௌனமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை மொழிபெயர்க்கப்பட்டாலே பெண்களின் விடுதலை சாத்தியமாகும்.

பார் எட்டுத் திக்காய்ப், பரந்து கிடப்பது...

உண்மைதான்!

எம்மிடமென்ன பெரிதாய் இருந்தது
காதலும்நட்பும் நிறைந்த உளமும்:
உண்மைமனித இருப்பும் அல்லால்?

நம்முடையகாதலியர் நமைப்பிரிந்து செல்வார்;
ஏளனமாய்ச் சொல்வீசி,
தோழர்களும் போவார்.

இன்னும் மனம்அழிய நாமேன்நின்றபடி?
இவர்களுக்கு அப்பால் மனிதர்க ளிலையா
ஏனில்லை?

'பார் எட்டுத்திக்காய்ப்,
பரந்து கிடக்கிறதாய்க்' கவிஞன்* சொன்னான்.

அ. யேசுராசா

வாசகர் கடிதங்கள்

1

சென்ற இதழில் வெளியான ப.வி.சிறிரங்கனின் "இலங்கைப் பாடத்திட்டம் டீரர்மனியில் அவசியம்தானா?" என்ற கட்டுரையில் இலங்கையில் நடைமுறையில் இருக்கும் கல்விமுறைபற்றிக் கூறப்பட்ட சித்தாந்த ரீதியான கருத்துக்கள் சரியான போதிலும், மேற்கு டீரர்மனியில் உள்ள சிறுவர்களுக்கு தமிழ் கல்வி புகட்டும் முயற்சிகளுக்கு இந்த விமர்சனங்கள் அவசியமற்றவையாகும்.

இங்கு வாழும் சிறுவர்களுக்கு தமிழ் மொழியைக் கற்பிப்பதற்கு சிலர் முன்வந்து செய்யும் சேவைகளை "வறட்டுச்சித்தாந்தக் கண்களுடன்" நோக்குவது தவறாகும். இங்குள்ள பலர் பல விதமான சுயநல முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கையில், தமிழ் மொழியைப் படிப்பதற்கு இவர்கள் எடுக்கும் முயற்சிகளைப் பாராட்டாமல் விமர்சிப்பது முறையல்ல.

து.பாலசுப்பிரமணியம்
முன்சன்.

2

"ஐரோப்பா வாழ் ஈழத்தமிழர்கள் நவீன-உதிரிவர்க்கமாகிறார்களா? . . . . . ." என்ற கேள்வி முற்றுப்பெறாத தலையங்கமிட்டு எம் மத்தியிலுள்ள முரண்பாடுகளை ஆய்வுசெய்துள்ளேன்.

இது இன்றைய சூழ்நிலையில் அவசியம் கூட. இது-
கட்டிக்காட்டப்பட்ட தன்மைகளெல்லாம் உண்மையாதலால் பலருக்குக்
கசப்பாக இருக்கலாம். ஆனால் முழுமையான தெளிவுள்ள
மார்க்சிட்டுகளால் வெளிக்கொணரப்படும் சிந்தனைக்கு, இது
ஆச்சரியப்படக்கூடிய ஒன்றல்ல; ஏற்கக்கூடியதொன்றையென
எண்ணுகிறேன். ஒரு சிலரைப்போல் நீங்கள் சுதந்தரமற்ற
கருத்துப்பரிமாறல் செய்வதில்லை. எனவே, சுதந்திரமான
கருத்துப்பரிமாறல் களமான சிந்தனை யில் இந்தக் கட்டுரைக்குத்
தடையிருக்காது என்றே நம்புகிறேன். சில நேரம், சில
பத்திரிகைகளைப் போல் "நமது விமர்சனக் குழுவால்"
நீங்களும்..... இருக்கவே இருக்காது! எனவேதான் என
ஆய்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன். உங்களாலும் இவ்விதமான
ஆய்வுகளை சீரணிக்க முடியாது போனால் தயவு செய்து இவ்வாய்வுக்
கட்டுரையை தயைபண்ணி என் கரம் மீண்டும் கிடைக்கப்
பண்ணுங்கள். இதில் பாதகமில்லை.

ப.வி. சிறிரங்கன்
நுறன்பேர்க்.

மனிதரின் கோருகின்ற

இடநெருக்கடி காரணமாக அகிலமான வாசகர்களைக் கடிதங்களை
[Redacted]

இந்த இதழில் பிரசுரிக்க முடியவில்லை.

சகல கடிதங்களும் அருகித இதழில் பிரசுரிக்கப்படும்.

[Redacted]

ஐரோப்பா வாழ் ஈழத்தமிழர்கள் நவீன-உதிரி வர்க்கமாகின்றார்களா?

வரலாறு கண்ட யுத்தங்கள் யாவும் வர்க்கங்களுக்கிடையிலான யுத்த மென ஆய்வு செய்த கார்ல் மார்க்ஸ் வர்க்கங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளை ஆய்வு செய்து மனித சமுதாயத்தில், வகுப்பிழந்த 'யாவும் ஐரோ யாவும் கேளீர்' என்ற வாழும் மக்களை உதிரி ப்பாட்டாளிகள் கணித்தியம்பினார்.

இன்றைய சூழலில் ஐரோப்பிய வாழ் ஈழத்தமிழரை அவர்களின் புறநிலைகளை வைத்து ஆய்வு செய்யும்போது, உள்வயல் ரீதியான செயற்பாடுகளையும் ஒப்புநோக்கும் பண்புடன் ஆய்வை நகர்த்தும் வேண்டும். உண்மையில் இவர்களை ஒரு சமூக அமைப்பாக கணிக்க முடியாது. ஒரு சமூகத்திற்குடைய பண்பு, உற்பத்தி உறவுகளுடைய தனிமை பாதிக்கப்பட்ட சூழலில் வாழும் ஈழத்தமிழரை அவர்களுடைய வாழ்வியல் யதார்த்த பண்புகளுடன் நோக்கும்போது ஐரோப்பியவாழ் தமிழரை தற்காலிகமாகக்கூட ஐரோப்பிய வாழ் சமூகமென அழைக்கும் தனிமை பலமிழக்கிறது. இந்நிலையில் இவர்களை இவர்களும் உள் புறநிலை யதார்த்தங்களின் வைத்து ஆய்வை செய்யும்போது உதிரிப்பாட்டாளி: வர்க்கத்தின் தனிமையைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இவ்வடிப்படையில் உதிரிப்பாட்டாளிய வகுப்பைப்பற்றி சற்றத்தெளிவாக இங்கே காட்டவேண்டியுள்ளது. உதிரிவகுப்பை சற்ற ஆய்வுசெய்து விளக்கமளிப்பது இன்றைய ஐரோப்பிய வாழ் தமிழரின் போக்கையும் அவர்களின் அமைப்பியல் ரீதியான நிகழ்வையும் கணிக்க வேண்டியதாக இருக்குமென நம்புகிறேன். உதிரி என்ற குறிப்பீடுவது ஒரு நாகரீகமான சொற்பிரயோகமாகும். அதை பாமநட்சயத்தில் குறிப்பிடுவோமாயின் 'பொறுக்கி' என்ற அழைக்கப்படும், என்பதை உய்குணர்க.

உதிரி வரக்கம்

மார்க்கிய மூவர்களிடம் உதிரிப்பாட்டாளிய ( )
 வகுப்பை பற்றிய விளக்கம் மட்டுமே தெளிவாக இருந்த கருத்தாகும்
 இந்த கருத்து பின்னில் சற்று விரிவு பெற்றது. உதிரி முதலாளியவகுப்
 பென்றும் விரிவுபெற்ற கணிக்கப்பட்டது. உதிரிவகுப்பென்றும் கருத்தா
 க்கத்தை அகலப்படுத்த முயற்சி செய்த மூன்றாம் உலகத்தவர் சமூகத்
 தின் பல்வேறு வகுப்புகளிலிருந்து கழிக்கப்பட்டு அல்லது உதிரிநீன்போ
 ய் வாழ்க்கையின் அடிமட்டத்திலான குப்பையில் கொண்டுபோய் கொ
 ட்டப்பட்டு 'கசடுகளாய்' அமைந்துவிட்டமக்கள் தொகுதியை வகுப்பி
 ழந்த பேர்வழிகள் ( ) என்ற அழைத்ததும்
 வுக்களைச் செய்தார்கள். இது ஒரு வகைப் பொது வரக்கமாகும்.
 அவ்வகையில், இவ்வகுப்பை முழுமையாக விரிவாக ஆய்வு செய்த துழி
 மார்க்கிய அறிஞர்கள் உதிரிப்பாட்டாளிகள், உதிரிமுதலாளிகள், உதிரி
 அறிவர்கள் என பிரித்து விளக்கியுள்ளார்கள்.

'இவ்வகை கண்டுபிடிக்கப்பட்டன ஜேராப்பிய வாழ்த்தமிழர்
 உலக நாடுகள் பல உற்று நோக்கும் காலம் எதிர்தோக்கும் சாத்
 தியக்கூறுகள் நிறைய உண்டு.'
 ஜேராப்பிய வாழி சமுத்தமிழர் தனிச்சுழல தனித்து வைத்து ஆய்வு
 செய்வது காலத்தேவையாகும். உதாரணமாக னை மட்டும் இலங்கை அர
 சிய உலக களமாக வைத்து விளக்குகிறோம்.

உதிரிவரக்கத்திலுடைய பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனி
 யாக எடுத்து விபரிப்பதே சாலச்சிறந்ததாகும். முதலில் உதிரிப்பாட்
 டாளிகளை எடுத்தாராய்வோம். எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள தொழில்
 நகரங்களிலும் மிகப்பெரிய வேலையில்லாத பட்டாளம் ஒன்றிருப்பதை
 வரலாறு முதல்கொண்டு நோக்கிவருகிறோம். அவர்களில் பலர் ஏதோ
 வகையில் கெட்டழிந்து உதிரிகளாக தினம் தினம் பல்கிப் பெருகி வருகி

றர்கள் . முதலாளித்துவத்தில் இது முடிவில்லா ஒரு இயக்கம் என்பதை கார்ட் மார்க்சல் சுட்டியுள்ளார் . ஆனால் இன்று ஈழத்தின் புறநிலைகள் பாதிப்புக்களாலும், முதலாளித்துவத்தின் சுரண்டலாலும், பாட்டாளிகளின் குட்டிமுதலாளித்துவ பண்புகளாலும், யாழ்ப்பாண மக்களின் சார்பு முதலாளித்துவ போக்காலும் உதிரிவர்க்கத்தின் அடிப்படைப் பண்புகளிலிருந்து சற்று மாறப்பட்ட பண்புகளுடனும் அதே நேரம் ஒத்த பண்புகளுடனும் நவீனப் பாட்டாளி வர்க்கமாக ஈழத்தமிழ் மக்கள் ஜரோப்பிய தொழில் நகரங்களில் செறிந்த வாழ உருவாக்கப்பட்டுள்ளார்கள், உருவாகியுள்ளார்கள் .

இந்திய இலங்கை அரசுகளுக்குள் அடங்கிய பெரிய தேசிய இலங்களில் இன்று பார்க்கிற அரசியலே ஒட்டுமொத்தத்தில் உதிரியமாகியுள்ளது . அதிலும் பிரேமதாசாவின் இலங்கை அரசுக்கும், தமிழக அரசியலுக்கும் தனிச்சிறப்புண்டு . பிரேமதாசாவின் வீடமைப்புத் திட்டமும், தெருவோர சந்தை வாய்ப்பளிப்பும் சேரிகளை உற்பத்தி செய்யும் திட்டத்தால் பிரேமதாசாவே இலங்கை உதிரி வகுப்பின் நெஞ்சில் மேடை கட்டி ஆடுகின்ற தெய்வம் . தமிழகத்தில் திரைப் படஉலகம், இந்த உதிரி வகுப்பின் நாற்றமெடுத்த சேரிகளே முதலாளித்துவ, கட்சிகளின் வலவான வாக்கு வங்கிகளாகும் . இந்த உதிரி வர்க்கம் அரசியல் மயமாகியுள்ள அளவுகடையும் நீட்டிக்கடையும் பற்றி சமுதாயவியல் நிபுணர்கள் முறைப்படி களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தவேண்டும் .

உதிரிப்பாட்டாளிய வகுப்பினுடைய பண்பு இரத்திப்பை, மூட்டை முடிச்சுத்திகாக்கும் நாட்டாண்மைகளாக கரத்தை வைத்து கவிக்கு மாறடிப்பை (கொழும்பை உற்று நோக்குக) சினைஞ்சிறு கவி வேலை செய்து அன்றாடம் வயிறு வளர்ப்பது, பழைய போத்தல், பித்தளைகளை வேண்டி விற்பது, சாக்கு முதலியவற்றை வேண்டி மொத்த வியாபாரிகளுக்கு கொடுத்த கவி பெறவது, கடைகளில் பழவகை முதற்கொண்டு மளிகைச்சாமா

னீகன் வரை சுமந்தது கவி வீற்பது, குடித்தது விட்டு தெருவில் ஐடிக்கொள்
 டிருப்பது, பெண்கள் விடுமகளிராய் உடலை விற்று பிழைப்பது, அவர்க
 குக்கு தரகர் (மாமா) வேலை செய்து சிலர் வயிறு வளர்ப்பது, திருடி
 பிழைப்பது, சிறு குற்றங்கள் செய்து வாழ்வது, பெரிய விடுதிகளின் முன்
 னால் நின்று தரையில் வீசப்பட்டுள்ள எச்சில் இலைகளை நாய்களோடு
 போட்டிபோட்டுக் கொண்டு உண்பது, பழைய கடதாசிகள் பொறுக்கி
 அதை விற்று வரும் சில்லறைகளில் அன்றாடம் சீவிப்பது இப்படி பலவிதமா
 ன காரியங்களில் ஈடுபட்டு கெட்டழிந்தி வாழும் தன்மையுடைய வாழ்வழி
 யற்றவர்களுடைய உதிரிப்பாட்டாளிகளென கணிக்கப்பட்டுள்ளது. கெட்டழி
 ந்த நல்ல குடும்பங்களைச் சேர்ந்த நகர கிராம மக்களையும் இதில்
 அடக்கலாம். ஏனெனில், நிலையான வேலையும், நிலையான வருவாயும்
 நிலையான வாழ்க்கையும், நல்ல பண்பாட்டு நிலைகளும் இல்லாதது இவ
 ர்களின் பொதுப்பண்பாகும் என்பதால் இவர்க்கும் அடங்குவர்.

மேற்காட்டப்பட்ட உதிரிப்பாட்டாளிகளின் பொதுப்பண்புகளுக்குச்
 சற்றை மாறுபட்ட தன்மையில் ஜேராப்பிய வாழித் தமிழர்களில் கணிசமா
 னவர்கள் உதிரிப்பாட்டாளிகளாகியுள்ளனர். இவர்களின் சில பண்புகளை
 சுயீவு செய்வோம். பல உயிர்களை கொன்றெழுந்த தாமே மட்டும்
 வாழ்வெண்ணி, மனித சமுதாயத்திற்கே கேடு செய்யும் போதைப் பொரு
 ளிகளை தமிழர்கள் ஆனலும் பெண்ணையாகச் சேர்ந்து கடத்தல்தல், கடவுச்
 சீட்டுக்களை மாற்றி நாடு விட்டு நாடு பாய்தல், நாடுக்கு நாடு எல்லை
 பாய்ச் செய்து பணம் பெறுதல், தாம் வாழும் நாடுகளின் சட்டகிட்டங்
 களை மீறுதல், நகரத்திற்கு நகரம் பெயர்களை மாற்றி பதிந்த பணம்
 பெறுவது, குடித்தவிட்டு தெருக்களிலும், ரெயில்வே ஸ்டேசன்களிலும் இவள்
 னையின பெண்களுக்காக அலைவது, தாம் வாழும் விடுதிகளில் தினம் குடித்
 துவிட்டு போதையில் இரவிரவாக சத்தமிட்டு சண்டை போடுவது, நாகர்
 கமற்றமுறையில் வெள்ளையின மக்களிடம் வறுமையை விளக்கி பிச்சை கேட

பசு, படிப்பதற்கு வாய்ப்புக்கள் பல இருந்தும் படிப்பதற்கு முயற்சிசெய்தி
 வேலை வேலையென அலையுது, கூட்டம் கூட்டமாக உட்கார்ந்த சதா
 வேலையைப்பற்றியும், நாடுவிட்டு நாடு பாய்வதையும் பேசிக்கொண்டிருப்
 பசு, பிரயாணம் செய்யும்போது பச்சையாக டிராம்களிலும், பஸ்களிலும்
 நாகரீகமற்ற முறையில் சத்தம் செய்கி கொண்டு பிரயாணிப்பது இதுபோ
 ளீது பல தனிமைகளை நவீன உதிரிப்பாட்டாளிகளுக்கான தனிமைகளாகக்
 கொள்ளலாம்.

இனி ஜரோப்பிய வாழ் உதிரி முதலாளிகளைப் பார்ப்போம். உதி
 ரிப்பாட்டாளிகளை பற்றி இலகுவாக அவர்களின் புறநிலைப்பண்புகளாலும்,
 செயல்களாலும் இனம் கண்டோம். ஆனால் இவ்வுதிரி முதலாளிகளைப்பற்றித்
 தெரிவது கடுகளுவதானீ. வாழ்க்கையில் தரம் கெட்ட உணர்ச்சிகளையும்
 கேட்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு கீழான முறையில் பணம் சேர்
 த்து வருபவர்கள் எல்லோரும் உதிரி முதலாளிகளாவர். கடத்தல் மனைநீ
 கள், போதைப் பொருள் வியாபாரிகள், மேற்கு நாடுகளில் வாழும்
 தமிழர்கள் மொற்றி பிழைக்கும் 'போடர்' கடத்தல் கடத்தல்காரர்,
 கள்ளக் கடவுச்சீட்டு வியாபாரிகள், இந்தியாவில் இருநீசி வரும் மஞ்சள்ப்
 பத்திரிகைகள் மற்றும் வீடியோ, பல சரக்குச் சாமான்கள் விற்கும் சீய
 கடைக்காரர் (இவ்விதக்கடைகள் பிரான்ஸில் அதிகம்) மக்களிடம் கீழான
 உணர்ச்சிகளையுண்டாக்கி கலை எண்கிற போர்வையில் இந்திய சினிமாக்காரர்
 ன்களையும், பாட்டுக்காரர்களையும் அவிழ்த்துப் போட்டு ஆடும் நடிகை
 ளையும் ஜரோப்பிய நாடுகளுக்கு வரவழித்த தமிழரைச் சுரண்டும் சன்
 டாளர்கள், சிங்கப்பூரில் இருந்த பவுன் எந்தி கொள்ளை லாபம் அடிக்
 கும் தரகர்கள், வியாபாரிகள் இப்படிப்பட்ட வகையைச் சேர்ந்தவர்கள்.
 எல்லாம் உதிரி குட்டி முதலாளித்துவவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற
 கூறலாம்.

உதிரிப்பாட்டாளிகளின் ஆதரவை அடிப்படையாகக் கொண்டு உதிரிமுதலாளிகளான நம்பி ஆண்டு கெட்ட கொடுங்கோலர்கள் வரலாற்றில் பல உண்டு. இன்று ஈழத்தமிழ் இயக்கங்கள் 'பாவைக்கூட்டத்தில்' பொய் மையை ஆட்டுவதுபோல் 'திரைமறைவிடுநீது' நம்முடைய உதிரியுக்கத்தலைவர்களை ஆட்டிப்படைக்கிறவர்கள் இவர்கள்தாம். இவர்கள் உல்லாசமாக மேற்குவக தளங்களில் வாழ சீழத்தில் அவ்வப்போது பிரச்சினைகளை விவரணம் எடுக்க வேண்டும். எனவே அவர்கள் அவ்வப்போது சிங்களமக்களைக் கொன்றும், சிங்களரணவதீதையும் தாக்கியும் இவர்களின் மனங்களை குளிர வைத்துக்கொண்டு இவர்களிடம் பணத்தில் தாம் கோடிகோடியாக . . . . .

இவ்வகையான உதிரிப்பாட்டாளிய வகுப்பு மிகவும் இடையூறான என காரில் மார்க்கிம், எங்கெல்லாம் கருதி அதைப்பற்றி பொதுவுடமை அறிக்கையில் தெரிவிக்கையில் 'சமூகக் கரிசனையும் பழைய சமூகத்தின் அடிமட்டங்களிலும் வெளித்தள்ளப்பட்ட செயலற்ற அமுகல் திரட்சியும் ஆகிய ஆபத்தான வர்க்கமாக உதிரி வர்க்கம் இருக்கின்றது. இவை அடிதீச்செல்ல நேரிடலாம், ஆயினும் பிற்போக்கான சூழ்ச்சியில் கைக்கலிபெறக்கூற கருவியாக பங்காற்ற வேண்டிய அதனை அதைவிட அன்னியப்படுத்தவது அத்தனைய வாழ்க்கை நிலையே ஆகும். 'எனக் கூறுகிறார்கள். இத்தகைய உதிரி வர்க்கத்தை நம்பியே இன்றைய முதலாளித்துவ ஆட்சிகளும், ஈழத்து பிற்போக்கு இயக்கங்களும் வாழ்கின்றன என்பதை நாம் கண்கூடாக பார்க்கிறோம். இந்நிலையில் ஜேராப்பிய வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் காண்ப்புரட்சி செய்யும் உதிரி அறிவர்களுடையும் பார்க்கிறோம்.

உதிரி அறிவர்கள் மிகவும் மங்கலாகத்தான் தெரிவார்கள், ஆனால் அவர்களின் எழுத்துக்களும், வாதங்களும் அவர்களை இனம் காட்டும். இவர்களை ஜேராப்பிய சூழலில் இரு பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம்.

மகவுணர்வுகளைத் தூண்டுகின்ற வகையில் கீழ்த்தரமாக மக்களின் அறிவை முடக்க எழுதப்பவர்களாகவும் மற்றைய பிரிவை மேற்கூறியவர்களின் குட்டி முதலாளித்துவ பின்னணியிலிருந்து வந்த முற்போக்கு முத்திரையை நெற்றியில் சூத்திக் கொண்ட 'நவ மார்க்ஸிஸ்டுகள்' என அழைக்கலாம். முதல்பிரிவினர் ஜேராப்பிய வாசி தமிழ் மக்கள் மத்தியில் கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு என்ற பேசியும் புத்தகங்கள், கவிதைத்தொகுப்புகளும் வெளியிடும். கூடிக்கு பிற்போக்கு இயக்கங்களிற் பேச்சாளர்களாகவும், எழுத்தாளர்களாகவும், கவிஞர்களாகவும், இசைக்கலைஞர்களாகவும் இருந்து செயல்பட்டு வருபவர்கள். உதாரணம்: பல பாடல் கசட்டுக்கள் இயக்களின் வெளியீடாக ஜேராப்பிய வாழ்தமிழ் மக்களின் வதிலிபங்களில் உலாவுவதை உறிய நோக்குக. இந்த வகையினர் வறிய வளர்க்க தங்களின் ஊர் வாற்றல்களை தடுத்திக் கொள்கின்ற இரக்கத்திற்குரியவர்கள். ஆனால் பெருங்கேடு மக்கள் சமூகத்திற்கு விளைவிக்கின்றவர்கள்.

இரண்டாவது பிரிவினர் தாம் அரைகுறையாக பொறுக்கி எடுத்த கொண்டவற்றை மெல்லாமல் விழுந்சிவிட்டு அவற்றை செறிக்கமுடியாமல் அப்படியே கக்கிவைப்பவர்கள். இவ்வகையினர் மார்க்ஸிய லெனிய அடிப்படைக்கே எதிராக தாங்கள் கொண்டதே முற்போக்கு கோலமென்ற கூறித்திரிபவர்கள். இவர்கள் இருத்திலியல் ( ) என்பும் கூட்டமைப்பியல் ( ) என்பும் சொல்லி ஒரு தலையான 'அகவய' ஐறைக்கோட்பாட்டுக்குள் தலையை புகுத்தப்பவர்கள். இவர்களை இணக்கின்ற பாலம் தமிழின் எதிர்ப்பு. அதாவது தமிழீழ விடுதலை உணர்வையும், தமிழ் உணர்வையும் அழிப்பதையே வெறியாகக் கொண்டு எழுதப்பவர்கள் இந்த உதிரி அறிவர்கள். பண்பாட்டு வேர் இல்லாமல் பிறப்பாட்டில் மயங்கி தடுமாறுகின்ற இவர்கள் தமது எழுத்தின் மூலம் சிங்கள முற்போக்கு இயக்கங்களுடன் ஒன்றிணைந்து வர்க்கப்போராட்டத்தின் முன்னோட்போம் என்ற குழுவைப்பவர்கள். தமிழ்த்தேசிய வாதம், தமிழுணர்வு, தே

சிய விடுதலை யாவும் வர்க்கப்போராட்டத்தை மழுக்கடிப்பதாகக் கூறி தங்கள் அறியாமையை வெளிப்படுத்தும் அப்பாவிகள், இந்த உதிரி அறிவுகள், தமிழினத்தையே காட்டிக்கொடுக்கின்ற கடமையின் வடிவங்களாவர். இவர்கள் பூப்பூசியில்லை, காய்ப்பூசியில்லை.

இந்த உதிரி அறிவுர்களுக்கு மார்க்சியத்தை ஒரு முழுமையான விஞ்ஞான முடிவாக எடுத்துப் பேசியும் எழுதியும் வடிவம் ஒரு நல்ல சர்க்குப்போக்காக உள்ளது. நாடு, மொழி, இடம் பொழுது பாராமல் உலகப்பாட்டாளிகளே ஒன்று படுங்கள் என்று பயனின்றி எழுதுவதே இந்த உதிரி அறிவுர்களுக்கு முற்போக்கு முக்காடாக இருக்கின்றது. தமிழ்தேசிய வந்தலையிலும், தமிழ்பற்றிலும் ஒன்றுமேயில்லை என்று சொல்லி 'வானத்தில் கூச்சல் கட்டுவோம், காற்றினிலே கப்பல் விடுவோம் என்று வீராப்புப் பேசுகின்ற உதிரிக் கற்பனையாளர்கள் இவர்கள். இவர்களுக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் நல்ல களமாகிவிட்டன. இவர்கள் மார்க்சியத்தை ஒருவிதமான முழுமையான விஞ்ஞான முடிவாகவும் அல்லது நெழுவ சுவைற்ற மாதிரி விஞ்ஞான தத்துவமாகவும் எதிர்பார்க்கின்றனர். ஏனைய அங்கீகரிக்கப்பட்ட விஞ்ஞான உண்மைகூடும், விஞ்ஞான வடிவத்திலும் மார்க்சியத்திற்குள்ள தொடர்பை பற்றிய அக்கறை ஏன்மன்றி தங்களுடைய சந்தேகங்களைத் தீர்க்கும் கேள்விகளுக்கெல்லாம் கம்பியூட்டர் போன்ற பட்டென்ற பதிலை அப்படியே தந்த விடவெண்டுமென்று எதிர்பார்ப்புடைய அன்றாடம் காங்கிரசியாக பேசி வல்கிறார்கள், எழுதி வல்கிறார்கள். இவர்களுடைய நோக்கம் எப்படியும் தங்களது பெயர் 'அறிவுஜீவி' என்றே அல்லது பெரிய சிந்தனையாளர் என்றே மக்கள் மத்தியில் அடிபட வேண்டும் என்பதே, இவர்களின் முதல்பிரிவினரோ இவர்களுக்கு எதிர் மறையாக எழுதுவார்கள், எல்லாமே பழமையிலும், புதிதாக எவ்வும் செய்ய வேண்டியதில்லை, மார்க்சியம் வெண்சமா? அது கதை, திருக்குறள், பையியில் ஏற்கனவே சொல்லியுயிற்று என்று பேசி வருகிறார்கள். இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று 'தாவி

பெண்ணுக்கு வேலி' என்று எழுதவார்களீ, இப்படி பல.....

இந்த வகையில் இவர்களைப்பற்றி ஆய்வு செய்து பெரிதாகப் பேசுவது இவர்களுக்கு தேவையில்லாத விளம்பரமாகி விடும். ஏனெனில் இவர்களிடம் விலாபுலவெல்லாம் ஏதோ ஒரு வகையில் வளம்பரம்தான். ஐரோப்பிய வாழ் தமிழர்களிடம் எதிர்காலத்தைப்பற்றி சிந்திக்கும் போது பாட்டாளிய மக்களிடம் விடுதலைக்கு இவர்களிடம் பங்கு எப்படி அமையும் என்று நோக்கும்போது ஐரோப்பிய வாழ் சமுதாயத்தில் மக்களிடம் தற்போதைய சூழ்நிலையை அறிய வேண்டிய நிலையில் இங்கு வாழும் தமிழ் மக்களின் கணிசமான பகுதி நவீன உதிரிவர்க்கமாகி விட்டதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய நிலை உருவாகிறது.

எனவே மேற்கூறியவாழும் சமுதாயங்களில் கணிசமான பகுதி மக்கள் இந்த நிலையை எட்டிவிட்டார்கள். என்பது உண்மை. இவர்களிடம் இருந்து உண்மையான பாட்டாளிய மக்களை இனம் கண்டு அவர்தம் உணவியல் பாணியை ஏற்படுத்தும் எழுத்தாக்கள், கருத்துக்களை உடைத்தெறியவேண்டிய நிலையில் ஒவ்வொரு உண்மையான எழுத்தாளரும் இருக்கிறார்.

இப்படியான முற்பாட்டுக்குள்ளேயே ஐரோப்பிய வாழ் சமுதாயத்தில் சமூகம் தத்தளித்திருக்கிறது. இதனால் பல நல்ல இளைஞர்கள் நாட்டையும், மொழியையும், மார்க்சிய விளக்கத்தையும், விடுதலையையும் மறந்து வழி தவறி விரகதியில் செல்லும் போக்கை தோற்றுவிப்பதற்கு தெரிந்தோ தெரியாமலோ தாங்களே உடந்தையாக இருப்பதை அந்த நவீன மார்க்சியர்கள் உணரமாட்டார்களா?

இவ்வாறு உதிரிவர்க்க மூன்று பிரிவும் 'காற்றடிக்கும்பெண்து காற்றின் பக்கமும், வெள்ளம் ஓடும்போதும் வெள்ளத்தின் பக்கமும் சாயும் நாணற் புல்' போன்றவர்கள். இவர்களையெல்லாம் சேர்த்து ஐரோப்பிய தமிழ் சமூகம் என்று அழைக்கும்போது கணிசமான இவர்களின் சூழ்நிலையையும் வைத்து எல்லா மக்களையும் எடைபோடவேண்டிய சரீர்ப்பாக்கிய நிலையை தெளிவு பெறவேண்டும், இங்குள்ள முற்போக்கு சிந்தனையாளர்களும், எழுத்தாளர்களும்.

- ம. ரி. ஸ்ரீரங்கன்.

நானை நம் தேசத்தெருக்களிலே ...

ஒரு நாள் உழைப்புக்கும்
 ஒரு வேளை உணவுக்கும்
 வானத்தை வையகத்தை
 கையெந்தி நிற்பவர்கள்
 எழை எளியவர்கள்
 கூலி பெற்று
 கூழ் கஞ்சி குடிக்கவென்று
 கடைக்கு வெளிக்கிட்டால்
 கர்த்தால் கதவடைப்பு
 கண்டு கேட்டறியா
 களரகங்கள்
 இன்று நேற்று வந்ததுகள்
 ஓடுபுகளில் தொங்கும்
 ஓடிபோன்ற ஓசை
 அடிவயிறறைக்கலக்கும்
 படியென்றால் எப்படி?
 என் என்றால் எடு துவக்கு
 யார் என்றால் மூச்சில்லை,
 தலை சரிய
 மனிதமலையொன்று
 நிலைகளர்ந்து
 கழுத்தில் படடை தொங்க
 எழுத்தில் மூன்றைத்தூக்கி
 உறவு சொல்லா உருவமென
 உரிமை மறுக்கப்பட்டு
 அனாதையாய்
 வரலாற்றுக் கலாச்சாரங்களும்
 வர்ணாச்சிரம தர்மங்களும்
 பிச்சை எடுக்க
 வதந்தியிலே மிதந்து

வரும் சுகம்...
 வல்லாரின் ஆட்சியிலே
 வறியோரும் வழியற்றோரும்
 பகல் முழுககப் பார்வைக்கு
 இரவோடு இரவாக இழுத்து
 எரியூட்டி கருவாடா
 கடடையின்றி எந்த
 கட்டடைகளை காண்பீர்
 மேலும் இந்த நிலை நீடித்தால்
 நானை
 நம் தேசத்தெருக்களிலே...?

— படை

சிந்தனை இதழ்களைத்

தொடர்ச்சியாகப்

பெறுவதற்கு நீங்கள்

செலுத்த வேண்டிய

அளப்பளிப்பு

20 டி. எம்.

மட்டுமேயாகும்.

